

EØS-tillegget

ISSN 1022-9310

Nr. 41

til De Europeiske Fellesskaps
Tidende

4. årgang

2.10.1997

I EØS-ORGANER

1. EØS-rådet

2. EØS-komiteen

97/EØS/20/01	EØS-komiteens beslutning nr. 33/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport) 1 Rådsdirektiv 96/96/EF av 20. desember 1996 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere 2
97/EØS/20/02	EØS-komiteens beslutning nr. 34/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn) 20 Kommisjonsdirektiv 91/322/EØF av 29. mai 1991 om fastsettelse av veiledende grenseverdier i henhold til rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet 21 Kommisjonsdirektiv 96/94/EF av 18. desember 1996 om fastsetjing av ei andre liste over rettleiande grenseverdier i medhald av rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet 24
97/EØS/20/03	EØS-komiteens beslutning nr. 35/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn) 27 Rådsrekommendasjon 96/694/EF av 2. desember 1996 om likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen 28
97/EØS/20/04	EØS-komiteens beslutning nr. 36/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø) 32 Kommisjonsvedtak 96/511/EF av 29. juli 1996 om dei spørjeskjemaa som er fastsette i rådsdirektiv 80/779/EØF, 82/884/EØF, 84/360/EØF og 85/203/EØF 33

3. Parlamentarikerkomiteen for EØS

4. Den rådgivende komité for EØS

II EFTA-ORGANER

1. EFTA-statenes faste komité

2. EFTAs overvåkningsorgan

97/EØS/41/05	Kunngjøring fra EFTAs overvåkningsorgan om anvendelse av konkurransereglene for EØS på kredittoverføringer over landegrensene av 4. juni 1997 43
---------------------	--

3. EFTA-domstolen

III EF-ORGANER

1. Rådet

2. Kommisjonen

97/EØS/41/06	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.994)	52
97/EØS/41/07	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1003 - Alcoa/Inespall)	53
97/EØS/41/08	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1007 - Shell/Montell)	54
97/EØS/41/09	Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1011 - Ingersoll-Rand/Thermo King)	54
97/EØS/41/10	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.925 - Krupp-Hoesch/Thyssen (IV/EKSF.1243))	55
97/EØS/41/11	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.927 - STET/GET/Unión Fenosa)	55
97/EØS/41/12	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.963 - Compaq/Tandem)	56
97/EØS/41/13	Vedtak om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.968 - Lufthansa Cityline/Bombardier/EBJS)	56
97/EØS/41/14	Kunngjøring i henhold til artikkel 19 nr. 3 i rådsforordning nr. 17 - Sak nr. IV/34.010 - Nederlandse Vereniging van Banken (GSA-avtalen 1991)	57
97/EØS/41/15	Sak nr. IV/36.523/D1 - Electronic Screen Brokered Exchange - Anmodning om negativattest og melding med sikte på unntak	57
97/EØS/41/16	Sak nr. IV/36.579/D1 - EASDAQ - Anmodning om negativattest og melding med sikte på unntak	58
97/EØS/41/17	Godkjenning av statsstøtte i henhold til EF-traktatens artikkel 92 og 93 Saker der Kommisjonen ikke gjør innsigelse	58
97/EØS/41/18	Liste over kunngjorte kommisjonsvedtak og kommisjonsdirektiver	59
97/EØS/41/19	Liste over EØS-relevante dokumenter oversendt fra Kommisjonen til Rådet i perioden 21.7. - 1.8.1997	63
97/EØS/41/20	Informasjonsrutine - tekniske forskrifter	64
3. Domstolen		
97/EØS/41/21	Informasjon fra De europeiske fellesskaps domstol	65
97/EØS/41/22	Informasjon fra De europeiske fellesskaps førsteinstansdomstol	66

EØS-ORGANER

EØS-KOMITEEN

EØS-KOMITEENS BESLUTNING

97/EØS/41/01

nr. 33/97
av 29. mai 1997

om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 24/97 av 6. mai 1997⁽¹⁾.

Rådsdirektiv 96/96/EF av 20. desember 1996 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Rådsdirektiv 96/96/EF opphever, med virkning fra 9. mars 1998, rådsdirektiv 77/143/EØF av 29. desember 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere⁽³⁾ med senere endringer, som er innlemmet i avtalen og derfor utgår fra avtalen med virkning fra samme dato -

BESLUTTET FØLGENDE:

Artikkel 1

I avtalens vedlegg XIII etter nr. 16 (rådsdirektiv 77/143/EØF) skal nytt nr. 16a lyde:

“16a. **396 L 0096:** Rådsdirektiv 96/96/EF av 20. desember 1996 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere (EFT nr. L 46 av 17.2.1997, s. 1).”

Artikkel 2

Teksten til nr. 16 (rådsdirektiv 77/143/EØF) utgår med virkning fra 9. mars 1998.

Artikkel 3

Teksten til rådsdirektiv 96/96/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utfærdiget i Brussel, 29. mai 1997.

For EØS-komiteen

Formann

C. Day

⁽¹⁾ EFT nr. L 242 av 4.9.1997, s. 72, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 37 av 4.9.1997, s. 55.

⁽²⁾ EFT nr. L 46 av 17.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 47 av 18.2.1977, s. 47.

RÅDSDIREKTIV 96/96/EF**av 20. desember 1996****om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere(*)****RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR -**

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 75,

under henvisning til forslag fra Kommissjonen⁽¹⁾,

under henvisning til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾,

etter framgangsmåten fastsatt i traktatens artikkel 189 C⁽³⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) Rådsdirektiv 77/143/EØF av 29. desember 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere⁽⁴⁾ er blitt betydelig endret en rekke ganger. I forbindelse med nye endringer bør direktivet derfor av klarhetshensyn konsolideres til én enkelt tekst.
- 2) Innen rammen av den felles transportpolitikk bør veitrafikken i Fællesskapet foregå under de best mulige forhold, med hensyn til både sikkerhet og vilkår for konkurranse mellom transportørene i de ulike medlemsstatene.
- 3) Veksten i veitrafikken og de økte farer og skadevirkninger den medfører, stiller alle medlemsstatene overfor de samme alvorlige sikkerhetsproblemer.
- 4) Gjeldende kontrollstandarder og -metoder varierer fra en medlemsstat til en annen, og dette gjør at kontrollerte kjøretøyer som er i bruk i medlemsstatene, ikke er like sikre og miljøvennlige. Denne situasjonen kan dessuten forstyrre konkurransevilkårene for transportører i de ulike medlemsstatene.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 46 av 17.2.1997, s.1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 33/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XIII (Transport), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. C 193 av 4.7.1996, s. 5 og 31.

⁽²⁾ EFT nr. C 39 av 12.2.1996, s. 24.

⁽³⁾ Europaparlamentsuttalelse av 29. februar 1996 (EFT nr. C 78 av 18.3.1996, s. 27), Rådets felles holdning av 18. juni 1996 (EFT nr. C 248 av 26.8.1996, s. 49) og europaparlamentsbeslutning av 24. oktober 1996 (EFT nr. C 347 av 18.11.1996).

⁽⁴⁾ EFT nr. L 47 av 18.2.1977, s. 47. Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 94/23/EF (EFT nr. L 147 av 14.6.1994, s. 6).

- 5) Så langt det er mulig, er det derfor nødvendig å harmonisere bestemmelsene om tidsintervallet mellom kontrollene og om de obligatoriske kontrollpunktene.
- 6) Kontrollen som utføres i løpet av et kjøretøys levetid, bør være forholdsvis enkel, rask og billig.
- 7) Minimumsstandarder og -metoder i Fællesskapet for teknisk kontroll av punktene angitt i vedlegg II bør derfor fastsettes ved særdirrektiver.
- 8) Som overgangstiltak vil de nasjonale standardene fortsatt komme til anvendelse for de punkter som ikke omfattes av særdirrektiver.
- 9) Det er nødvendig at standardene og metodene fastsatt i særdirrektivene raskt kan tilpasses den tekniske utvikling, og at det innføres en framgangsmåte med et nært samarbeid mellom medlemsstatene og Kommissjonen i en komité for tilpasning av tekniske kontroller til den tekniske utvikling, for å lette gjennomføringen av de tiltak som er nødvendige i denne forbindelse.
- 10) For bremseanlegg ville det være for tidlig å fastsette standarder for bremsevirkning, lufttrykksregulering, den tid det tar å fylle kompressoren o.l., på grunn av forskjellene i prøvtestyr og prøvemetoder i Fællesskapet.
- 11) Det er planlagt ytterligere endringer av dette direktiv med henblikk på å harmonisere og forbedre kontrollmetodene.
- 12) Inntil prøvemetoder og -praksis er harmonisert, kan medlemsstatene anvende den prøvemetode de anser som egnet til å kontrollere om det aktuelle kjøretøy oppfyller kravene til bremsen.
- 13) Hver medlemsstat må på sitt eget ansvarsområde sikre at tekniske kontroller av kjøretøyer utføres metodisk og holder et høyt nivå.
- 14) Kommissjonen bør overvåke den praktiske gjennomføringen av dette direktiv og jevnlig framlegge rapport for Europaparlamentet og Rådet om de resultater som er oppnådd.

- 15) Alle som berøres av den tekniske kontroll av kjøretøyene, erkjenner at kontrollmetoden og særlig kjøretøyets belastningstilstand ved kontroll kan innvirke på kontrollørens vurdering av bremseanleggets pålitelighet.
- 16) Fastsettelse av referanseverdier for bremsekraft ved kjøretøyets ulike belastningstilstander gir anledning til å bedre denne vurderingen, og dette direktiv tillater denne type kontroll som et alternativ til kontroll mot standarder for minstevirkning for hver kjøretøygruppe.
- 17) Med hensyn til bremseanlegg omfatter dette direktiv hovedsakelig kjøretøyer som er typegodkjent i samsvar med direktiv 71/320/EØF⁽¹⁾, selv om det erkjennes at visse typer kjøretøyer er gitt typegodkjenning i samsvar med nasjonale standarder som kan avvike fra kravene i dette direktiv.
- 18) Medlemsstatene kan utvide bremsekontrollen til kjøretøygrupper eller kontrollpunkter som ikke omfattes av dette direktiv.
- 19) Medlemsstatene kan innføre strengere eller hyppigere kontroller for bremseanlegg.
- 20) Det er et mål for dette direktiv å holde avgassutslipp på et lavt nivå i hele den perioden kjøretøyet er i bruk, ved hjelp av regelmessig kontroll av eksosutslippet og ved å sikre at sterkt forurensende kjøretøyer tas ut av bruk inntil de er satt i forskriftsmessig stand.
- 21) Feilinnstilling og utilstrekkelig vedlikehold av motoren skader ikke bare motoren, men også miljøet på grunn av økt drivstofforbruk og forurensning. Det er viktig å utvikle miljøvennlig transport.
- 22) For motorer med kompresjonstenning (dieselmotorer) skal målinger av røyktettheten anses som en tilstrekkelig nøyaktig indikator på kjøretøyets vedlikeholdstilstand i forbindelse med utslipp.
- 23) For motorer med elektrisk tenning (bensinmotorer) skal målinger av karbonmonoksidutslippet fra eksosrøret ved tomgangsturtall anses som en tilstrekkelig nøyaktig indikator på kjøretøyets vedlikeholdstilstand i forbindelse med utslipp.
- 24) Den prosentvise andel av kjøretøyer som nektes godkjenning i forbindelse med utslippskontrollen, vil bli høy for kjøretøyer som ikke er blitt regelmessig vedlikeholdt.
- 25) For de motorvogner med bensinmotor der typegodkjenningsskravene fastsetter at de skal være utstyrt med et avansert utslippskontrollsystem som f.eks. treveis-
- katalysator med lambda-sonde, bør standardene for den regelmessige kontroll av kjøretøyets utslipp være strengere enn for vanlige kjøretøyer.
- 26) Medlemsstatene kan eventuelt utelukke visse kjøretøyer som anses å ha historisk betydning fra dette direktivs virkeområde. De kan også fastsette egne kontrollstandarder for slike kjøretøyer. Denne muligheten må ikke føre til at det anvendes strengere standarder enn dem de berørte kjøretøyene opprinnelig var ment å skulle oppfylle.
- 27) Dette direktiv skal gradvis tilpasses for å ta hensyn til framskritt på området kjøretøykonstruksjon som vil kunne forenkle kontrollen av kjøretøyer i bruk, samt framskritt på området prøvemethoder som bedre avspeiler de virkelige forhold som et kjøretøy brukes under.
- 28) Direktiv 92/6EØF⁽²⁾ krever installering og bruk av hastighetsbegrensere på visse grupper motorvogner.
- 29) I påvente av at den teknologiske utvikling for hastighetsbegrensere skal gjøre det enklere å kontrollere dem, kan visse deler av slike innretninger likevel underkastes en rekke undersøkelser ved teknisk kontroll der dette er mulig.
- 30) Det er foreløpig overlatt til medlemsstatene å avgjøre hvilke midler de anser som best egnet til å kontrollere at hastighetsbegrensere virker etter sin hensikt. Målet er at kontrollstandarder og -metoder etter hvert skal harmoniseres.
- 31) Kommisjonen bør vurdere om kontrollene av hastighetsbegrensere i bruk virker etter sin hensikt, og framlegge en rapport for Rådet om dette. Konklusjonene i rapporten vil danne grunnlaget for alle senere forslag til endringer i de gjeldende bestemmelser for hastighetsbegrensere.
- 32) Det stilles de samme tekniske krav til drosjer og ambulanser som til personbiler. Kontrollpunktene kan derfor være de samme, selv om kontrollhyppigheten er en annen.
- 33) Med henblikk på den virkning dette direktiv ventes å få på den berørte sektor, og i lys av nærhetsprinsippet er fellesskapstiltakene fastsatt i dette direktiv nødvendige for å oppnå harmonisering av reglene for teknisk kontroll av kjøretøyer, for å forhindre konkurransevridning mellom godstransportører på vei og for å sikre at kjøretøyene er riktig kontrollert og vedlikeholdt. Disse målene kan ikke nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene hver for seg.
- 34) Dette direktiv berører ikke medlemsstatenes forpliktelser med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse av de opphevede direktivene -

(¹) Rådsdirektiv 71/320/EØF av 26. juli 1971 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om bremseanlegg for visse grupper av motorvogner og deres tilhengere (EFT nr. L 202 av 6.9.1971, s. 37). Direktivet sist endret ved direktiv 91/422/EØF (EFT nr. L 233 av 22.8.1991, s. 21).

(²) Rådsdirektiv 92/6/EØF av 10. februar 1992 om installering og bruk av hastighetsbegrensere på visse grupper motorvogner i Fællesskapet (EFT nr. L 57 av 2.3.1992, s. 27).

VEDTATT DETTE DIREKTIV:**KAPITTELI****Alminnelige bestemmelser****Artikkel 1**

1. I hver medlemsstat skal alle motorvogner registrert i medlemsstaten samt motorvognenes tilhengere og semitrailere underkastes en periodisk teknisk kontroll i samsvar med dette direktiv, særlig vedlegg I og II.

2. De kjøretøygrupper som skal kontrolleres, tidsintervallet mellom kontrollene og de obligatoriske kontrollpunktene er angitt i vedlegg I og II.

Artikkel 2

Teknisk kontroll i henhold til dette direktiv skal utføres av staten, av offentlige organer utpekt av staten til dette formål eller av organer eller virksomheter som utpekes av og står under direkte tilsyn av staten, herunder behørig godkjente private organer. Dersom virksomheter med ansvar for teknisk kontroll også utfører reparasjoner på motorvogner, skal medlemsstatene i særlig grad sikre at den tekniske kontrollen er objektiv og holder høy kvalitet.

Artikkel 3

1. Medlemsstatene skal treffe de tiltak de finner nødvendige for at det kan godtgjøres at kjøretøyet er godkjent ved en teknisk kontroll som minst oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.

Disse tiltakene skal meddeles de øvrige medlemsstatene og Kommisjonen.

2. Hver medlemsstat skal anerkjenne, på lik linje med de bevis den selv utsteder, et bevis utstedt i en annen medlemsstat der det fastslås at en motorvogn og dens tilhenger eller semitrailer som er registrert i sistnevnte medlemsstat, er godkjent ved en teknisk kontroll som minst oppfyller bestemmelsene i dette direktiv.

3. Medlemsstatene skal så langt mulig anvende egnede framgangsmåter for å sikre at bremsevirkningen til kjøretøyene registrert på deres territorium oppfyller kravene i dette direktiv.

KAPITTEL II**Unntaksbestemmelser****Artikkel 4**

1. Medlemsstatene kan utelukke fra dette direktivs virkeområde kjøretøyer som tilhører de væpnede styrker, styrker som håndhever lov og orden, og brannvesenet.

2. Medlemsstatene kan etter samråd med Kommisjonen utelukke fra dette direktivs virkeområde eller fastsette særlige bestemmelser for visse kjøretøyer som benyttes under uvanlige forhold, og kjøretøyer som aldri, eller nesten aldri, brukes på offentlig vei, herunder kjøretøyer som anses å ha historisk betydning og er bygd før 1. januar 1960, eller som er tatt midlertidig ut av trafikk.

3. Medlemsstatene kan etter samråd med Kommisjonen fastsette egne standarder for kontroll av kjøretøyer som anses å ha historisk betydning.

Artikkel 5

Uten hensyn til bestemmelsene i vedlegg I og II kan medlemsstatene

- framskynde tidspunktet for den første obligatoriske tekniske kontrollen og eventuelt underkaste kjøretøyet en kontroll før det registreres,
- redusere tidsintervallet mellom to påfølgende obligatoriske tekniske kontroller,
- gjøre den tekniske kontrollen av valgfritt utstyr obligatorisk,
- øke antall kontrollpunkter,
- utvide kravet om periodisk teknisk kontroll til også å omfatte andre kjøretøygrupper,
- gi påbud om særlige tilleggskontroller,
- for kjøretøyer registrert på deres territorium kreve høyere minimumsstandarder for bremsevirkning enn dem fastsatt i vedlegg II og kreve at kontrollene av kjøretøyene gjennomføres med tyngre last, forutsatt at disse kravene ikke er strengere enn kravene i kjøretøyets opprinnelige typegodkjenning.

Artikkel 6

1. Som unntak fra bestemmelsene i vedlegg I og II kan medlemsstatene inntil 1. januar 1993

- utsette tidspunktet for den første obligatoriske tekniske kontrollen,
- utvide tidsintervallet mellom to påfølgende obligatoriske tekniske kontroller,
- redusere antall kontrollpunkter,
- endre de kjøretøygrupper som underkastes obligatorisk teknisk kontroll,

forutsatt at samtlige lette nyttekjøretøyer nevnt i vedlegg I nr. 5 underkastes obligatorisk teknisk kontroll i samsvar med bestemmelsene i dette direktiv innen nevnte dato.

I de medlemsstater der det 28. juli 1988 for denne kjøretøygruppen ikke fantes en ordning for periodisk teknisk kontroll sammenlignbar med den fastsatt i dette direktiv, får imidlertid nr. 1 anvendelse inntil 1. januar 1995.

2. Nr. 1 får anvendelse for personbilene nevnt i vedlegg I nr. 6 inntil 1. januar 1994.

I de medlemsstater der det 31. desember 1991 for denne kjøretøygruppen ikke fantes en ordning for periodisk teknisk kontroll sammenlignbar med den fastsatt i dette direktiv, får imidlertid nr. 1 anvendelse inntil 1. januar 1998.

KAPITTEL III

Sluttbestemmelser

Artikkel 7

1. Etter forslag fra Kommisjonen skal Rådet med kvalifisert flertall vedta de særdiriktiver som er nødvendige for fastsettelsen av minimumsstandarder og -metoder for kontrollen av punktene oppført i vedlegg II.
2. De endringer som er nødvendige for å tilpasse standarder og metoder fastsatt i særdiriktivene til den tekniske utvikling, skal vedtas etter framgangsmåten fastsatt i artikkel 8.

Artikkel 8

1. Kommisjonen skal bistås av en komité for tilpasning til den tekniske utvikling av direktivet om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere, heretter kalt «komiteen», sammensatt av representanter for medlemsstatene og ledet av Kommisjonens representant.
2. Komiteen fastsetter sin forretningsorden.
3. Kommisjonens representant skal framlegge for komiteen et utkast til tiltak som skal treffes. Komiteen skal uttale seg om utkastet innen en frist som lederen kan fastsette etter hvor mye saken haster. Uttalelsen skal avgis med det flertall som er fastsatt i traktatens artikkel 148 nr. 2 for beslutninger som Rådet skal treffe etter forslag fra Kommisjonen. Ved avstemning i komiteen skal stemmer avgitt av medlemsstatenes representanter ha vekt som fastsatt i nevnte artikkel. Lederen skal ikke avgi stemme.
4. a) Kommisjonen skal vedta de planlagte tiltakene dersom de er i samsvar med komiteens uttalelse.

b) Dersom de planlagte tiltakene ikke er i samsvar med komiteens uttalelse eller ingen uttalelse er avgitt, skal Kommisjonen omgående framlegge for Rådet et forslag til tiltak som skal treffes. Rådet skal treffe sin beslutning med kvalifisert flertall.

Dersom Rådet ikke har truffet sin beslutning innen tre måneder etter at forslaget ble framlagt, skal Kommisjonen vedta de foreslåtte tiltakene.

Artikkel 9

1. Kommisjonen skal senest 31. desember 1998 framlegge for Rådet en rapport om gjennomføringen av teknisk kontroll av personbiler, ledsaget av forslag som anses som nødvendige, særlig med hensyn til kontrollenes hyppighet og innhold.
2. Senest tre år etter innføringen av den periodiske tekniske kontroll av hastighetsbegrensere skal Kommisjonen på grunnlag av den oppnådde erfaring undersøke om de fastsatte kontrollene er tilstrekkelige til å avdekke mangler ved eller ulovlige inngrep i hastighetsbegrensere, og om de gjeldende regler bør endres.

Artikkel 10

Direktivene oppført i vedlegg III del A oppheves fra datoen nevnt i artikkel 11 uten at dette berører medlemsstatenes forpliktelse med hensyn til fristene for innarbeiding i nasjonal lovgivning og anvendelse fastsatt i vedlegg III del B.

Henvisninger til de opphevede direktiver skal forstås som henvisninger til dette direktiv og leses som angitt i sammenligningstabellen i vedlegg IV.

Artikkel 11

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de lover og forskrifter som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 9. mars 1998. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.
- Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.
2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.
3. Medlemsstatene skal treffe de tiltak som er nødvendige for å innføre kontrollordningen fastsatt i dette direktiv.

Tiltakene må være virksomme, forholdsmessige og avskrekkende.

Artikkel 12

Dette direktiv trer i kraft den 20. dag etter at det er kunngjort i *De Europeiske Fellesskaps Tidende*.

Artikkel 13

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 20. desember 1996.

For Rådet

S. BARRET

Formann

VEDLEGG I**KJØRETØYGRUPPER UNDERLAGT TEKNISK KONTROLL OG KONTROLLENES
HYPPIGHET**

Kjøretøygruppe	Kontrollenes hyppighet
1. Motorvogner brukt til persontransport og med mer enn åtte sitteplasser i tillegg	Ett år etter den dato kjøretøyet ble tatt i bruk til førersetet første gang, deretter årlig
2. Motorvogner brukt til godstransport og med største tillatte masse på over 3 500 kg	Ett år etter den dato kjøretøyet ble tatt i bruk første gang, deretter årlig
3. Tilhengere og semitrailere med største tillatte masse på over 3 500 kg	Ett år etter den dato kjøretøyet ble tatt i bruk første gang, deretter årlig
4. Drosjer, ambulanser	Ett år etter den dato kjøretøyet ble tatt i bruk første gang, deretter årlig
5. Motorvogner med minst fire hjul, som vanligvis brukes til godstransport på vei, med største tillatte masse på høyst 3 500 kg, med unntak av landbruks-traktorer og -maskiner.	Fire år etter den dato kjøretøyet ble tatt i bruk første gang, deretter årlig
6. Motorvogner med minst fire hjul, som brukes til persontransport, med høyst åtte sitteplasser i tillegg til førersetet	Fire år etter den dato kjøretøyet ble tatt i bruk første gang, deretter årlig

VEDLEGG II

OBLIGATORISKE KONTROLLPUNKTER

Kontrollen skal omfatte minst punktene nevnt nedenfor, i den grad disse i vedkommende medlemsstat gjelder obligatorisk utstyr på de kjøretøyer som kontrolleres.

Kontrollene fastsatt i dette vedlegg kan utføres uten avmontering av noen av kjøretøyets deler.

Dersom det er mangler på kjøretøyet med hensyn til kontrollpunktene nedenfor, skal vedkommende myndigheter i medlemsstatene vedta en framgangsmåte for å fastsette vilkårene for at kjøretøyet kan være i bruk til det oppfyller kravene ved en ny teknisk kontroll.

KJØRETØYER I GRUPPE 1, 2, 3, 4, 5 OG 6

1. Bremsanlegg

Kontrollen med kjøretøyets bremsanlegg skal gjelde følgende punkter. De verdier som oppnås ved kontroll av bremsanlegg, skal, i den grad det er praktisk gjennomførlig, svare til de tekniske standarder fastsatt i direktiv 71/320/EØF⁽¹⁾.

<i>Kontrollpunkter</i>	<i>Årsaker til at kjøretøyet ikke kan godkjennes</i>
1.1. Mekanisk tilstand og virkemåte	
1.1.1. Fotbremsens pedallagring	<ul style="list-style-type: none"> — for stram — slitt pedallagring — for stor slitasje/slakk
1.1.2. Brems pedalens tilstand og vandring	<ul style="list-style-type: none"> — for stor vandring, utilstrekkelig vandringsreserve — betjeningsinnretningen returnerer ikke korrekt — gummibelegget på pedalen mangler, sitter løst eller er slitt
1.1.3. Vakuumpumpe eller kompressor og beholdere	<ul style="list-style-type: none"> — det tar for lang tid å oppnå arbeidstrykk — utilstrekkelig trykk til å aktivere bremsen minst to ganger etter at varselsignalet er utløst eller manometeret varsler fare — luftlekkasje som fører til et merkbart trykkfall eller hørbar luftutstrømning
1.1.4. Varselsignal for utilstrekkelig trykk, manometer	<ul style="list-style-type: none"> — defekt varselsignal eller manometer
1.1.5. Håndbetjent bremseventil	<ul style="list-style-type: none"> — sprukket, skadet, meget slitt — bremseventil defekt — mulighet for funksjonssvikt i spindel eller ventil — lekkasje i anlegget, løse tilslutninger — funksjonssvikt
1.1.6. Parkeringsbrems, betjeningsarm, låseinnetning	<ul style="list-style-type: none"> — utilstrekkelig låsing — for stor slitasje på betjeningsarmens lagring eller på sperremekanismen — for stor vandring (feil ved justeringen)

⁽¹⁾ Rådsdirektiv 71/320/EØF av 26. juli 1971 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om bremsanlegg for visse grupper av motorvogner og deres tilhengere (EFT nr. L 202 av 6.9.1971, s. 37). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 91/422/EØF (EFT nr. L 233 av 22.8.1991, s. 21).

<i>Kontrollpunkter</i>	<i>Årsaker til at kjøretøyet ikke kan godkjennes</i>
1.1.7. Ventiler (bremseventiler, avlastningsventiler, regulatorer o.l.)	<ul style="list-style-type: none"> — skadet, for stor luftlekkasje — for stort oljeforbruk i kompressoren — ikke tilstrekkelig festet — lekkasje av bremsevæske/hydraulolje
1.1.8. Koplinger på tilhengerbrems	<ul style="list-style-type: none"> — defekte avstengningsventiler eller defekt selvlukkende ventil — ikke tilstrekkelig festet eller feil montert — ikke tilstrekkelig tett
1.1.9. Akkumulator, trykkluftbeholder	<ul style="list-style-type: none"> — skadet, tæret, ikke tett — dreneringsventil virker ikke — ikke tilstrekkelig eller uriktig festet
1.1.10. Bremskraftforsterker, hovedsynder (hydrauliske anlegg)	<ul style="list-style-type: none"> — defekt bremskraftforsterker, ingen virkning — hovedsynder defekt eller utett — hovedsynder ikke tilstrekkelig festet — for lite bremsevæske — lokk på bremsevæskebeholder mangler — varsellyse for bremsevæsken lyser eller er defekt — innretningen som varsler for lavt bremsevæskennivå fungerer ikke tilfredsstillende
1.1.11. Bremsrør	<ul style="list-style-type: none"> — fare for svikt eller brudd — lekkasjer i rør eller tilslutninger — skadet eller sterkt tæret — feil plassert
1.1.12. Bremseslanger	<ul style="list-style-type: none"> — fare for svikt eller brudd — skadet, slitt, for korte eller vridd — lekkasjer i slanger eller tilslutninger — utvider seg for mye under trykk — porøs
1.1.13. Bremsebelegg	<ul style="list-style-type: none"> — nedslitt — tilsmusset av olje og fett
1.1.14. Bremsetromler, bremsekiver	<ul style="list-style-type: none"> — sterkt slitt, med synlige riper, sprekker, rifter eller andre skavanker som svekker sikkerheten — tilsmusset av olje, fett o.l. — bremsekjold ikke tilstrekkelig festet
1.1.15. Bremskabler, stenger, armer, forbindelsesledd	<ul style="list-style-type: none"> — kabler skadet, deformert — sterkt slitt eller tæret — svakheter ved forbindelsesledd mellom kabler eller stag — kabelføringer defekte — bremseanleggets frie bevegelse begrenset — unormal bevegelse av armer, stenger, forbindelsesledd som følge av dårlig justering eller sterk slitasje
1.1.16. Bremsesyndre (herunder fjærbremser og hydrauliske syndre)	<ul style="list-style-type: none"> — sprukket eller skadet — lekkasjer — feilmontering — sterkt tæret — for stor vandring for stempel/membran/støtstang — støvbeskyttelseskappe mangler eller er sterkt skadet

<i>Kontrollpunkter</i>	<i>Årsaker til at kjøretøyet ikke kan godkjennes</i>
1.1.17. Automatisk lastavhengig bremskraftregulator	<ul style="list-style-type: none"> — defekt forbindelse — feil justering — sitter fast, virker ikke — mangler
1.1.18. Automatiske justeringsinnretninger	<ul style="list-style-type: none"> — sitter fast eller unormal bevegelse som følge av sterk slitasje eller feil justering — Defekt
1.1.19. Mellomakselbrems (for kjøretøyer utstyrt med slik innretning)	<ul style="list-style-type: none"> — feil montert eller feil ved forbindelsene — defekt
1.2. DriftsbremSENS virkning	
1.2.1. Virkning ved gradvis økning til maksimum	<ul style="list-style-type: none"> — ingen eller utilstrekkelig bremsvirkning på ett eller flere hjul — bremsvirkningen på det hjul på akselen som bremses minst, er under 70 % av største bremsvirkning på et annet hjul på akselen. Ved prøve på vei vil kjøretøyet avvike sterkt fra sin kurs under oppbremsing — bremsvirkningen ikke gradvis (hugger) — reaksjonstiden for lang på et av hjulene — store svingninger i bremsvirkningen (tromler eller skiver i ferd med å bli ovale)
1.2.2. Bremsvirkning	<ul style="list-style-type: none"> — Tall for bremskraft i forhold til største tillatte masse eller, for semitrailere, summen av tillatte akseltrykk (når denne beregning er mulig), mindre enn: minste bremsvirkning gruppe 1: 50 %⁽¹⁾ gruppe 2: 43 %⁽²⁾ gruppe 3: 40 %⁽³⁾ gruppe 4: 50 % gruppe 5: 45 %⁽⁴⁾ gruppe 6: 50 % — eller tall for bremskraft mindre enn de referanseverdier som eventuelt er fastsatt av kjøretøyprodusenten for den aktuelle aksel⁽⁵⁾
1.3. NødbremSENS virkning (dersom det benyttes separat anlegg)	
1.3.1. Virkning	<ul style="list-style-type: none"> — bremsen virker ikke på den ene siden — bremsvirkningen på det hjul på akselen som bremses minst, er under 70 % av største bremsvirkning på et annet hjul på akselen — bremsvirkningen ikke gradvis (hugger) — tilhengerens automatiske bremseanlegg virker ikke
1.3.2. Bremsvirkning	<ul style="list-style-type: none"> — for alle kjøretøygrupper, et tall for bremskraft mindre enn 50 %⁽⁶⁾ av driftsbremSENS bremsvirkning nevnt i nr. 1.2.2, i forhold til største tillatte masse eller, for semitrailere, summen av tillatte akseltrykk
1.4. ParkeringsbremSENS virkning	
1.4.1. Virkning	<ul style="list-style-type: none"> — bremsen virker ikke på den ene siden
1.4.2. Bremsvirkning	<ul style="list-style-type: none"> — for alle kjøretøygrupper, et tall for bremskraft mindre enn 16 % i forhold til største tillatte masse eller, for motorvogner, mindre enn 12 % i forhold til største tillatte masse for hele kjøretøyet, dersom denne er høyere

<i>Kontrollpunkter</i>	<i>Årsaker til at kjøretøyet ikke kan godkjennes</i>
1.5. Mellomakselsbremsens eller motorbremsens virkning	— bremsevirkningen ikke gradvis (mellomakselsbrems) — defekt
1.6. Blokkeringsfrie bremses	— funksjonssvikt i varslingsinnretningen — defekt

(¹) 48 % for kjøretøyer i gruppe 1 uten ABS-system eller typegodkjent før 1. oktober 1991 (dato for forbud mot at kjøretøyer tas i bruk for første gang uten EF-typegodkjenning av deler) [direktiv 71/320/EØF, endret ved direktiv 88/194/EØF (EFT nr. L 92 av 9.4.1988, s. 47)].

(²) 45 % for kjøretøyer registrert etter 1988 eller, dersom de er registrert senere, fra iverksettelsesdatoen for direktiv 71/320/EØF om typegodkjenning, endret ved direktiv 85/647/EØF (EFT nr. L 380 av 31.12.1985, s. 1.), i medlemsstatenes nasjonale lovgivning.

(³) 43 % for tilhengere og semitrailere registrert etter 1988 eller dersom de er registrert senere, fra iverksettelsesdatoen for direktiv 71/320/EØF om typegodkjenning, endret ved direktiv 85/647/EØF, i medlemsstatenes nasjonale lovgivning.

(⁴) 50 % for kjøretøyer i gruppe 5 registrert etter 1988 eller dersom de er registrert senere, fra iverksettelsesdatoen for direktiv 71/320/EØF om typegodkjenning, endret ved direktiv 85/647/EØF, i medlemsstatenes nasjonale lovgivning.

(⁵) Referanseverdi for akselen er den bremsevirkning (målt i newton) som er nødvendig for å nå dette tall for bremsekraft, tatt i betraktning kjøretøyets vekt på kontrolltidspunktet.

(⁶) For kjøretøyer i gruppe 2 og 5 fastsettes minste virkning på nødbremsen til 2,2 m/s² (ettersom virkningen av nødbremsen ikke omfattes av direktiv 71/320/EØF, endret ved kommisjonsdirektiv 85/647/EØF).

KJØRETØYER I GRUPPE 1, 2, 3	KJØRETØYER I GRUPPE 4, 5 OG 6
2. Styring og ratt	2. Styring
2.1. Mekanisk tilstand	2.1. Mekanisk tilstand
2.2. Ratt	2.2. Dødgang
2.3. Dødgang	2.3. Feste av styresystemet
2.4. Hjullager	
3. Sikt	3. Sikt
3.1. Synsfelt	3.1. Synsfelt
3.2. Vinduenes tilstand	3.2. Vinduenes tilstand
3.3. Speil	3.3. Speil
3.4. Vindusvisker	3.4. Vindusvisker
3.5. Vindusspyler	3.5. Vindusspyler
4. Lykter, refleksinnretninger og elektrisk utstyr	4. Belysningsutstyr
4.1. Lykter til fjern- og nærlys	4.1. Lykter til fjern- og nærlys
4.1.1. Tilstand og virkemåte	4.1.1. Tilstand og virkemåte
4.1.2. Innstilling	4.1.2. Innstilling
4.1.3. Brytere	4.1.3. Brytere
4.1.4. Visuell virkningsgrad	
4.2. Lykter til parkerings- og markeringslys	4.2. Tilstand og virkemåte, lyktglassenes tilstand og farge og visuell virkningsgrad i forbindelse med:
4.2.1. Tilstand og virkemåte	4.2.1. Lykter til parkeringslys
4.2.2. Farge og visuell virkningsgrad	4.2.2. Lykter til stopplys
	4.2.3. Lykter til retningslys
	4.2.4. Lykter til ryggelys
	4.2.5. Lykter til tåkelys
	4.2.6. Lykter til lys for kjennemerke
	4.2.7. Refleksinnretninger
	4.2.8. Kontrollamper

KJØRETØYER I GRUPPE 1, 2, 3	KJØRETØYER I GRUPPE 4, 5 OG 6
4.3. Lykter til stopplys 4.3.1. Tilstand og virkemåte 4.3.2. Farge og visuell virkningsgrad	
4.4. Lykter til retningslys 4.4.1. Tilstand og virkemåte 4.4.2. Farge og visuell virkningsgrad 4.4.3. Brytere 4.4.4. Blinkfrekvens	
4.5. Lykter til tåkelys foran og bak 4.5.1. Plassering 4.5.2. Tilstand og virkemåte 4.5.3. Farge og visuell virkningsgrad	
4.6. Lykter til ryggelys 4.6.1. Tilstand og virkemåte 4.6.2. Farge og visuell virkningsgrad	
4.7. Lykt til lys for kjennemerke bak	
4.8. Refleksinnretninger - tilstand og farge	
4.9. Kontrollamper	
4.10. Elektriske forbindelser mellom trekkvogn og tilhenger eller semitrailer	
4.11. Elektrisk ledningsnett	
5. Aksler, hjul, dekk, fjæring	5. Aksler, hjul, dekk, fjæring
5.1. Aksler	5.1. Aksler
5.2. Hjul og dekk	5.2. Hjul og dekk
5.3. Fjæring	5.3. Fjæring
6. Understell og understellsutstyr	6. Understell og understellsutstyr
6.1. Understell eller ramme og utstyr 6.1.1. Alminnelig tilstand 6.1.2. Eksosrør og lyddemper 6.1.3. Drivstofftank og -ledninger 6.1.4. Geometriske kjennetegn for og plassering av underkjøringshinder bak, lastebiler 6.1.5. Reservehjulsholder 6.1.6. Koplingsinnretning på trekkvogner, tilhengere og semitrailere	6.1. Understell eller ramme og utstyr 6.1.1. Alminnelig tilstand 6.1.2. Eksosrør og lyddemper 6.1.3. Drivstofftank og -ledninger 6.1.4. Reservehjulsholder 6.1.5. Sikring av koplingsinnretning (om dette finnes)
6.2. Førerhus og karosseri 6.2.1. Alminnelig tilstand 6.2.2. Feste 6.2.3. Dører og låser 6.2.4. Gulv 6.2.5. Førersete 6.2.6. Stigbrett	6.2. Karosseri 6.2.1. Struktur 6.2.2. Dører og låser

KJØRETØYER I GRUPPE 1, 2, 3	KJØRETØYER I GRUPPE 4, 5 OG 6
7. Annet utstyr	7. Annet utstyr
7.1. Bilbelter	7.1. Feste av fører sete
7.2. Brannsløkkingsapparat	7.2. Feste av batteri
7.3. Låser og tyverisikringsinnretning	7.3. Lydsignalinnretning
7.4. Varseltrekant	7.4. Varseltrekant
7.5. Førstehjelpsskrin	7.5. Bilbelter
7.5.1. Monteringssikkerhet	
7.5.2. Beltenes tilstand	
7.5.3. Virkemåte	
7.6. Stoppekloss(er) til hjul	
7.7. Lydsignalinnretning	
7.8. Hastighetsmåler	
7.9. Fartsskriver (tilstedeværelse og forsegling) — kontroll av at fartsskriverens installasjonsplate er gyldig, dersom den er påkrevet i henhold til forordning (EØF) nr. 3821/85 ⁽¹⁾ — i tvilstilfeller, kontroll av at dekkenes rulleomkrets eller dimensjon samsvarer med opplysningene på installasjonsplaten — dersom praktisk mulig, kontroll av at fartsskriverens forsegling er uskadet og annen eventuell beskyttelse mot ulovlige inngrep er intakt	
7.10. Hastighetsbegrenser — kontroll av at hastighetsbegrenser er installert i samsvar med direktiv 92/6/EØF ⁽²⁾ — kontroll av at hastighetsbegrenserens installasjonsplate er gyldig — dersom praktisk mulig, kontroll av at hastighetsbegrenserens forsegling er uskadet og annen eventuell beskyttelse mot ulovlige inngrep er intakt	
8. Ulemper	8. Ulemper
8.1. Støy	8.1. Støy

⁽¹⁾ Rådforordning (EØF) nr. 3821/85 av 20. desember 1985 om bruk av fartsskriver innen veitranport (EFT nr. L 370 av 31.12.1985, s. 8). Forordningen sist endret ved kommisjonsforordning (EF) nr. 2479/95 (EFT nr. L 256 av 26.10.1995, s. 8).

⁽²⁾ Rådskildirektiv 92/6/EØF av 10. februar 1992 om installering og bruk av hastighetsbegrenser på visse grupper motorvogner i Fællesskapet (EFT nr. L 57 av 2.3.1992, s. 27).

KJØRETØYER I GRUPPE 1, 2, 3, 4, 5 og 6

8.2. Eksosutslipp

8.2.1. Kjøretøyer som har motor med elektrisk tenning (bensinmotor)

a) Dersom utslippene ikke kontrolleres av et utslippskontrollsystem som f.eks. en treveiskatalysator med lambda-sonde:

- 1) Visuell kontroll av eksosanlegget for å fastslå at det ikke forekommer lekkasjer.
- 2) Eventuelt visuell kontroll av utslippskontrollsystemet for å undersøke om det nødvendige utstyr er blitt montert i kjøretøyet.

Etter at motoren er blitt tilstrekkelig varmkjørt (idet det tas hensyn til produsentens anbefalinger), skal konsentrasjonen av karbonmonoksid (CO) i utslippet måles ved tomgang (ubelastet motor).

Det største tillatte CO-innhold i eksosutslippet skal være i samsvar med det som bilprodusenten har angitt. Dersom denne informasjon ikke er tilgjengelig, eller når vedkommende myndigheter i medlemsstatene beslutter ikke å bruke den som referanseverdi, skal CO-innholdet ikke overstige følgende:

- for kjøretøyer som er registrert eller tas i bruk første gang mellom den dato da medlemsstatene fastsatte at kjøretøyene skulle være i samsvar med direktiv 70/220/EØF⁽¹⁾, og 1. oktober 1986: CO - 4,5 volumprosent,
- for kjøretøyer som er registrert eller tas i bruk første gang etter 1. oktober 1986: CO - 3,5 volumprosent.

b) Dersom eksosutslippene kontrolleres av et avansert utslippskontrollsystem som f.eks. en treveiskatalysator med lambda-sonde:

- 1) Visuell kontroll av eksosanlegget for å fastslå at det ikke forekommer lekkasjer, og at alle deler er fullstendige.
- 2) Visuell kontroll av utslippskontrollsystemet for å undersøke om det nødvendige utstyr er blitt montert i kjøretøyet.
- 3) Bestemmelse av effektiviteten til kjøretøyets utslippskontrollsystem ved måling av lambda-verdien og CO-innholdet i eksosen i samsvar med avsnitt 4 eller med framgangsmåten foreslått og godkjent av produsentene samtidig med typegodkjenningen. Ved hver prøve skal motoren være driftsvarm i samsvar med bilprodusentens anbefalinger.
- 4) Utslipp fra eksosrøret - grenseverdier.

— Målinger mens motoren går på tomgang:

Det største tillatte CO-innhold i eksosen skal være i samsvar med det som bilprodusenten har angitt. Dersom disse opplysningene ikke er tilgjengelige, skal CO-innholdet ikke overstige 0,5 volumprosent.

— Målinger ved forhøyet tomgangsturtall og et motorturtall på ikke under 2 000 omdr./min⁻¹:

CO-innhold: ikke over 0,3 volumprosent

Lambda: $1 \pm 0,03$ eller i samsvar med produsentens angivelser.

8.2.2. Motorvogner som har motorer med kompresjonstening (dieselmotor)

Målinger av utslippets røyktetthet ved fri akselerasjon (ubelastet motor fra tomgangsturtall opp til avreguleringsturtallet). Konsentrasjonsnivået skal ikke overstige nivået som er angitt av produsenten på merket i samsvar med direktiv 72/306/EØF⁽²⁾. Dersom denne informasjon ikke er tilgjengelig, eller når vedkommende myndigheter i medlemsstatene beslutter ikke å bruke den som referanseverdi, skal grenseverdiene for absorpsjonsfaktoren være som følger:

- sugedieselmotor: 2,5 m¹,
- turboladet dieselmotor: 3,0 m¹,

eller tilsvarende verdier dersom det er brukt annet utstyr enn det som brukes ved EØF-typegodkjenningen.

Kjøretøyer som er registrert eller tatt i bruk første gang før 1. januar 1980, er fritatt fra disse krav.

8.2.3. Prøvingsutstyr

Eksos fra kjøretøyer skal undersøkes ved hjelp av apparater som nøyaktig kan fastslå om grenseverdiene som produsenten har fastsatt eller angitt, er oppfylt.

8.2.4. Dersom en kjøretøytype under EØF-typegodkjenningen ikke har kunnet oppfylle grenseverdiene fastsatt i dette direktiv, kan medlemsstatene fastsette høyere grenseverdier for denne kjøretøytype på grunnlag av bevis fra produsenten. De skal umiddelbart underrette Kommissjonen om dette, som deretter skal underrette de øvrige medlemsstatene.

(¹) Rådskonferansen 70/220/EØF av 20. mars 1970 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot luftforurensning forårsaket av avgasser fra motorer med elektrisk tenning i motorvogn (EFT nr. L 76 av 9.3.1970, s. 1). Direktivet sist endret ved europaparlaments- og rådskonferansen 94/12/EF (EFT nr. L 100 av 19.4.1994, s. 42).

(²) Rådskonferansen 72/306/EØF av 2. august 1972 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om tiltak mot utslipp av forurensende stoffer fra dieselmotorer til framdrift av kjøretøyer (EFT nr. L 190 av 20.8.1972, s. 1). Direktivet sist endret ved kommisjonsdirektiv 89/491/EØF (EFT nr. L 238 av 15.8.1989, s. 43).

KJØRETØYER I GRUPPE 1, 2 OG 3	KJØRETØYER I GRUPPE 4, 5 OG 6
8.3. Radiostøydemping	
9. Tilleggskontroll for kjøretøyer brukt til offentlig transport av personer	
9.1. Nødutgang(er) (herunder hammere til knusing av vinduer), skilt som viser nødutgang(er)	
9.2. Oppvarmingsanlegg	
9.3. Ventilasjonsanlegg	
9.4. Arrangement av sitteplasser	
9.5. Innvendig belysning	
10. Identifikasjon av kjøretøyet	10. Identifikasjon av kjøretøyet
10.1. Kjennemerke	10.1. Kjennemerke
10.2. Understallsnummer	10.2. Understallsnummer

VEDLEGG III

DEL A

Opphevede direktiver

(omhandlet i artikkel 10)

Direktiv 77/143/EØF av 29. desember 1976 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om teknisk kontroll av motorvogner og deres tilhengere, med senere endringer:

- Rådsdirektiv 88/449/EØF
- Rådsdirektiv 91/225/EØF
- Rådsdirektiv 91/328/EØF
- Rådsdirektiv 92/54/EØF
- Rådsdirektiv 92/55/EØF
- Kommisjonsdirektiv 94/23/EF

DEL B

Direktiv	Frister for	
	innarbeiding i nasjonal lovgivning	anvendelse
77/143/EØF (EFT nr. L 47 av 18.2.1977, s. 47)	31. desember 1977	31. desember 1977
88/449/EØF (EFT nr. L 222 av 12.8.1988, s. 10)	28. juli 1990	28. juli 1990
91/225/EØF (EFT nr. L 103 av 23.4.1991, s. 3)	1. januar 1992	1. januar 1992
91/328/EØF (EFT nr. L 178 av 6.7.1991, s. 29)	1. juli 1993	1. juli 1993
92/54/EØF (EFT nr. L 225 av 10.8.1992, s. 63)	22. juni 1993	22. juni 1993
92/55/EØF (EFT nr. L 225 av 10.8.1992, s. 68) for kjøretøyene omhandlet i nr. 8.2.1 bokstav a) i vedlegg II for kjøretøyene omhandlet i nr. 8.2.2 i vedlegg II for kjøretøyene omhandlet i nr. 8.2.1 bokstav b) i vedlegg II	22. juni 1993	1. januar 1994 1. januar 1996 1. januar 1997
94/23/EF (EFT nr. L 147 av 14.6.1994, s. 6)	1. januar 1997	1. januar 1997

VEDLEGG IV
SAMMENLIGNINGSTABELL NR. 1

(Dispositiv del)

Dette direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	92/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EF
Artikkel 1 nr. 1	Artikkel 1						
Artikkel 1 nr. 2	Artikkel 2 nr. 1						
Artikkel 2	Artikkel 4						
Artikkel 3 nr. 1 første ledd	Artikkel 5 nr. 1						
Artikkel 3 nr. 1 annet ledd	Artikkel 5 nr. 2						
Artikkel 3 nr. 2	Artikkel 5 nr. 3						
Artikkel 3 nr.3							Artikkel 2
Artikkel 4 nr. 1	Artikkel 2 nr. 2						
Artikkel 4 nr. 2	Artikkel 2 nr. 3						
Artikkel 4 nr. 3							Artikkel 4
Artikkel 5 (første til sjette strekpunkt)	Artikkel 3						
Artikkel 5 (sjuende strekpunkt)							Artikkel 3
Artikkel 6 nr. 1	Artikkel 7 nr. 1	Artikkel 1 nr. 1					
Artikkel 6 nr. 2				Artikkel 1 nr. 1			

Dette direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	92/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EF
Artikkel 7 nr. 1 og 2			Artikkel 1				
Artikkel 8 nr. 1-4			Artikkel 1				
Artikkel 9 nr. 1				Artikkel 3			
Artikkel 9 nr. 2							
Artikkel 10							
Artikkel 11 nr. 1	Artikkel 6	Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2 nr. 1	Artikkel 2nr. 1	Artikkel 2 nr. 1-3	Artikkel 5 nr. 1
Artikkel 11 nr. 2		Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 2	Artikkel 2 nr. 2		Artikkel 5 nr. 2
Artikkel 11 nr. 3							
Artikkel 12						Artikkel 2 nr. 4	
Artikkel 13							

SAMMENLIGNINGSTABELL NR. 2

(Kjøretøygrupper som skal underkastes teknisk kontroll)

Dette direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	92/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EF
Vedlegg I	Vedlegg I						
Gruppe 1	Gruppe 1						
Gruppe 2	Gruppe 2						
Gruppe 3	Gruppe 3						
Gruppe 4	Gruppe 4						
Gruppe 5		Artikkel 1 nr. 2					
Gruppe 6				Artikkel 1 nr. 2			

SAMMENLIGNINGSTABELL NR. 3

(Kontrollpunkter)

Dette direktiv	77/143/EØF	88/449/EØF	91/225/EØF	92/328/EØF	92/54/EØF	92/55/EØF	94/23/EF
Vedlegg II (*)	Vedlegg II						
Innledning, første ledd	Innledning , første ledd						
Innledning, annet ledd					Artikkel 1 nr. 1		
Innledning, tredje ledd					Artikkel 1 nr. 1		
Nr. 1 Nr. 1.2					Artikkel 1 nr. 1		
Nr. 1.2.1 Nr. 1.2.2							Artikkel 1
Nr. 1.3 Nr. 1.3.1 Nr. 1.3.2					Artikkel 1 nr. 1		Artikkel 1
Nr. 1.4 Nr. 1.4.1 Nr. 1.4.2					Artikkel 1 nr. 1		Artikkel 1
Nr. 1.5 Nr. 1.6					Artikkel 1 nr. 1		
Nr. 2 Nr. 7.8		Artikkel 1 nr. 3					
Nr. 7.9 (tittel og første til tredje strekpunkt)	Artikkel 1 nr. 3						
Nr. 7.10 (første til tredje strekpunkt)							
Nr. 8 Nr. 8.1		Artikkel 1 nr. 3					
Nr. 8.2 Nr. 8.2.4						Artikkel 1 nr. 1	
Nr. 8.3 Nr. 10.2		Artikkel 1 nr. 3					

(*) NB: Gruppe 4 (drosjer og ambulanser) er overført fra venstre til høyre kolonne (med gruppe 5 og 6) i vedlegg II.

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/41/02**

nr. 34/97
av 29. mai 1997

om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)

EØS-KOMITEEN HAR -

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XVIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 66/96 av 27. november 1996⁽¹⁾.

Kommisjonsdirektiv 91/322/EØF av 29. mai 1991 om fastsettelse av veiledende grenseverdier i henhold til rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Kommisjonsdirektiv 96/94/EF av 18. desember 1996 om fastsettelse av ei andre liste over rettleiende grenseverdier i medhald av rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet⁽³⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XVIII etter nr. 3 (rådsdirektiv 80/1107/EØF) skal nytt nr. 3a og 3b lyde:

“3a. **391 L 0322:** Kommisjonsdirektiv 91/322/EØF av 29. mai 1991 om fastsettelse av veiledende grenseverdier i henhold til rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet (EFT nr. L 177 av 5.7.1991, s. 22).

3b. **396 L 0094:** Kommisjonsdirektiv 96/94/EF av 18. desember 1996 om fastsettelse av ei andre liste over rettleiende grenseverdier i medhald av rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet (EFT nr. L 338 av 28.12.1996, s. 86).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsdirektiv 91/322/EØF og kommisjonsdirektiv 96/94/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1997.

For EØS-komiteen

Formann

C. Day

⁽¹⁾ EFT nr. L 71 av 13.3.1997, s. 39, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 11 av 13.3.1997, s. 44.

⁽²⁾ EFT nr. L 177 av 5.7.1991, s. 22.

⁽³⁾ EFT nr. L 338 av 28.12.1996, s. 86.

KOMMISJONSDIREKTIV

av 29. mai 1991

om fastsettelse av veiledende grenseverdier i henhold til rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet(*)

(91/322/EØF)

KOMMISJONEN FOR DE EUROPEISKE FELLESKAP HAR -

under henvisning til traktaten om opprettelse av Det europeiske økonomiske fellesskap,

under henvisning til rådsdirektiv 80/1107/EØF av 27. november 1980 om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet⁽¹⁾, sist endret ved direktiv 88/642/EØF⁽²⁾, særlig artikkel 8 nr. 4 første ledd,

under henvisning til uttalelse fra Den rådgivende komité for sikkerhet, hygiene og helsevern på arbeidsplassen og

ut fra følgende betraktninger:

I henhold til artikkel 8 nr. 4 tredje ledd i direktiv 80/1107/EØF skal veiledende grenseverdier bygge på ekspertuttalelser basert på vitenskapelige data.

Formålet med å fastsette verdiene er å harmonisere vilkårene på dette området samtidig som oppnådde forbedringer opprettholdes.

Dette direktiv er et praktisk skritt i retning av virkeliggjøring av det indre markedes sosiale dimensjon.

Grenseverdier for eksponering i arbeidet bør anses som et viktig ledd i den overordnede innsatsen for å verne arbeidstakernes helse på arbeidsplassen.

En første liste over grenseverdier for eksponering i arbeidet kan utarbeides for agenser som det foreligger lignende grenseverdier for i medlemsstatene, idet det gis prioritet til agenser som forekommer på arbeidsplasser og kan ha innvirkning på arbeidstakernes helse. Denne første listen kan utarbeides på grunnlag av foreliggende vitenskapelige data om innvirkning på helsetilstanden, selv om slike data er svært begrensede for visse agenser.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 177 av 5.7.1991, s.22, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 34/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) EFT nr. L 327 av 3.12.1980, s. 8.

(2) EFT nr. L 356 av 24.12.1988, s. 74.

Det kan i tillegg bli nødvendig å utarbeide grenseverdier for eksponering i arbeidet i kortere tidsrom, idet det tas hensyn til virkningen av kortvarig eksponering.

I direktiv 80/1107/EØF er det foreslått en referansemetode som bl.a. omfatter vurdering av eksponeringen og målestrategi i forbindelse med grenseverdier for eksponering i arbeidet.

Tatt i betraktning hvor viktig det er å oppnå pålitelige målinger av eksponering i forbindelse med grenseverdier for eksponering i arbeidet, kan det i framtiden bli nødvendig å utarbeide egnede referansemetoder.

Grenseverdiene for eksponering i arbeidet må regelmessig vurderes på nytt og må revideres dersom nye vitenskapelige data viser at de er foreldet.

For visse agenser vil det i framtiden være nødvendig å undersøke alle absorpsjonsveier, herunder muligheten for opptak gjennom huden, for å sikre et best mulig vernnivå.

Tiltakene fastsatt i dette direktiv er i samsvar med uttalelse fra komiteen nedsatt i henhold til artikkel 9 i direktiv 80/1107/EØF -

VEDTATT DETTE DIREKTIV:

Artikkel 1

De veiledende grenseverdiene som medlemsstatene skal ta hensyn til bl.a. ved fastsettelse av grenseverdiene nevnt i artikkel 4 nr. 4 bokstav b) i direktiv 80/1107/EØF, er oppført i vedlegget.

Artikkel 2

1. Medlemsstatene skal sette i kraft de bestemmelser som er nødvendige for å etterkomme dette direktiv, innen 31. desember 1993. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Disse bestemmelsene skal, når de vedtas av medlemsstatene, inneholde en henvisning til dette direktiv, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen de internrettslige bestemmelser som de vedtar på det området dette direktiv omhandler.

Artikkel 3

Dette direktiv er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Brussel, 29. mai 1991.

For Kommisjonen

Vasso PAPANDREOU

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

LISTE OVER VEILEDENDE GRENSEVERDIER FOR EKSPONERING I ARBEIDET

EINECS ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Agensens betegnelse	Grenseverdier ⁽³⁾	
			mg/m ³ ⁽⁴⁾	ppm ⁽⁵⁾
2 001 933	54-11-5	Nikotin ⁽⁶⁾	0,5	-
2 005 791	64-18-6	Maursyre	9	5
2 005 807	64-19-7	Eddiksyre	25	10
2 006 596	67-56-1	Metanol	260	200
2 008 352	75-05-8	Acetonitril	70	40
2 018 659	88-89-1	Pikrinsyre ⁽⁶⁾	0,1	-
2 020 495	91-20-3	Naftalen	50	10
2 027 160	98-95-3	Nitrobenzen	5	1
2 035 852	108-46-3	Resorcinol ⁽⁶⁾	45	10
2 037 163	109-89-7	Dietylamin	30	10
2 038 099	110-86-1	Pyridin ⁽⁶⁾	15	5
2 046 969	124-38-9	Karbondioksid	9 000	5 000
2 056 343	144-62-7	Oksalsyre ⁽⁶⁾	1	-
2 069 923	420-04-2	Cyanamid ⁽⁶⁾	2	-
2 151 373	1305-62-0	Kalsiumhydroksid ⁽⁶⁾	5	-
2 152 361	1314-56-3	Fosforpentoksid ⁽⁶⁾	1	-
2 152 424	1314-80-3	Fosforpentasulfid ⁽⁶⁾	1	-
2 152 932	1319-77-3	Kresoler (alle isomerer) ⁽⁶⁾	22	5
2 311 161	7440-06-4	Platina (metall) ⁽⁶⁾	1	-
2 314 843	7580-67-8	Litiumhydrid ⁽⁶⁾	0,025	-
2 317 781	7726-95-6	Brom ⁽⁶⁾	0,7	0,1
2 330 603	10026-13-8	Fosforpentaklorid ⁽⁶⁾	1	-
2 332 710	10102-43-9	Nitrogenmonoksid	30	25
	8003-34-7	Pyretrum	5	-
		Barium (løselige forbindelser, som Ba) ⁽⁶⁾	0,5	-
		Sølv (løselige forbindelser, som Ag) ⁽⁶⁾	0,01	-
		Tinn (uorganiske forbindelser, som Sn) ⁽⁶⁾	2	-

⁽¹⁾ EINECS: European Inventory of Existing Chemical Substances

⁽²⁾ CAS: Chemical Abstract Service Number

⁽³⁾ Målt eller beregnet ut fra en referanseperiode på åtte timer

⁽⁴⁾ Mg/m³ = milligram per kubikkmeter luft ved 20 °C og 101,3 KPa (760 mm kvikksølvtrykk)

⁽⁵⁾ Ppm = milliondeler (etter volum) i luft (ml/m³)

⁽⁶⁾ Foreliggende vitenskapelige data om innvirkning på helsen synes å være svært begrensede.

KOMMISJONSDIREKTIV 96/94/EF

av 18. desember 1996

om fastsettning av ei andre liste over rettleiande grenseverdier i medhald av rådsdirektiv 80/1107/EØF om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet(*)

(Tekst som er relevant for EØS)

KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fellesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 80/1107/EØF av 27. november 1980 om vern av arbeidstakere mot farer ved å være utsatt for kjemiske, fysiske og biologiske agenser i arbeidet⁽¹⁾, sist endra ved tilmeldingsakta for Austerrike, Finland og Sverige, særleg artikkel 8 nr. 4 første leddet,

med tilvising til fråsegna frå Det rådgjevande utvalet for tryggleik, hygiene og helsevern på arbeidsplassen og

ut frå desse synsmåtene:

Rettleiande grenseverdier bør reknast som eit viktig ledd i den overordna innsatsen for å fastsetje grenseverdier og for å verne helsa til arbeidstakarar på arbeidsplassen.

Ved kommisjonsdirektiv 91/322/EØF⁽²⁾ vart det utarbeidd ei første liste over rettleiande grenseverdier.

Etter at det er gjort ei vurdering av dei nyaste vitenskaplege dataa om innverknaden på helsa i arbeidssamheng og om dei tilgjengelege måleteknikkane, kan det på fellesskapsplan utarbeidast ei andre liste over rettleiande grenseverdier.

Under utarbeidinga av dette direktivet fekk Kommisjonen hjelp av det vitenskapstualet som vart oppnemnt i medhald av kommisjonsdirektiv 95/320/EF⁽³⁾. Utvalet hadde ansvaret for å vurdere dei vitenskaplege dataa som låg føre.

For å ta omsyn til verknaden av kortvarig eksponering er det dessutan for visse stoff naudsynt å utarbeide grenseverdier for eksponering i kortare tidsrom.

For å sikre eit best mogleg vernnivå må det òg takast omsyn til at visse agensar kan takast opp gjennom huda.

Dei rettleiande grenseverdiene må jamleg vurderast på nytt og må reviderast dersom nye vitenskaplege data syner at dei er forelda.

Dette direktivet er eit praktisk steg mot verkeleggjeringa av den sosiale dimensjonen i den indre marknaden.

Medlemsstatane må nytte dette direktivet når dei vedtek føresegnar om vern av arbeidstakarar i samsvar med artikkel 3 nr. 1 i direktiv 80/1107/EØF.

Dei tiltaka som er fastsette i dette direktivet, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 9 i direktiv 80/1107/EØF -

VEDTEKE DETTE DIREKTIVET:**Artikkel 1**

I vedlegget til dette direktivet er det oppført ei andre liste over rettleiande grenseverdier som medlemsstatane skal ta omsyn til m.a. når dei fastset dei grenseverdiene som er nemnde i artikkel 4 nr. 4 bokstav b) i direktiv 80/1107/EØF.

Artikkel 2

1. Medlemsstatane skal setje i kraft dei føresegnene som er naudsynte for å rette seg etter dette direktivet,

- seinast 1. juni 1998 dersom dei har vedteke føresegnar om vern av arbeidstakarar i samsvar med artikkel 3 nr. 1 i direktiv 80/1107/EØF, eller

- på det tidspunktet då dei vedtek slike føresegnar.

Dei skal straks melde frå til Kommisjonen om dette.

Når desse føresegnene vert vedtekne av medlemsstatane, skal dei ha ei tilvising til dette direktivet, eller det skal visast til direktivet når dei vert kunngjorde. Medlemsstatane fastset korleis tilvisinga skal gjerast.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 177 av 5.7.1991, s.22, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 34/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

(1) TEF nr. L 327 av 3.12.1980, s. 8.

(2) TEF nr. L 177 av 5.7.1991, s. 22.

(3) TEF nr. L 188 av 9.8.1995, s. 14.

2. Medlemsstatene skal sende Kommisjonen dei internrettslege føresegnene som dei vedtek på det området som dette direktivet omfattar.

Artikkel 4

Dette direktivet er retta til medlemsstatane.

Artikkel 3

Dette direktivet tek til å gjelde 20. dagen etter at det er kunngjort i *Tidend for Dei europeiske fællesskapa*.

Utfërda i Brussel, 18. desember 1996.

For Kommisjonen

Pádraig FLYNN

Medlem av Kommisjonen

VEDLEGG

LISTE OVER RETTLEIANDE GRENSEVERDIAR FOR EKSPONERING I ARBEIDET

EINECS ⁽¹⁾	CAS ⁽²⁾	Nemninga til agensen	Grenseverdiar				Merknad ⁽³⁾
			8 timar ⁽⁴⁾		Kortvarig ⁽⁵⁾		
			mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	mg/m ³ ⁽⁶⁾	ppm ⁽⁷⁾	
200-834-7	75-04-7	Etylamin	9,4	5	—	—	—
200-871-9	75-45-6	Klordifluormetan	3 600	1 000	—	—	—
201-176-3	79-09-4	Propansyre	31	10	62	20	—
202-436-9	95-63-6	1,2,4-trimetylbenzen	100	20	—	—	—
202-704-5	98-82-8	Isopropylbenzen	100	20	250	50	Hud
203-470-7	107-18-6	2-propen-1-ol	4,8	2	12,1	5	Hud
203-603-9	108-65-6	2-metoksy-1-metyletylacetat	275	50	550	100	Hud
203-604-4	108-67-8	1,3,5-trimetylbenzen	100	20	—	—	—
203-767-1	110-43-0	2-heptanon	238	50	475	100	Hud
204-428-0	120-82-1	1,2,4-triklorbenzen	15,1	2	37,8	5	Hud
204-662-3	123-92-2	3-metyl-1-butylacetat	270	50	540	100	—
204-697-4	124-40-3	Dimetylamin	3,8	2	9,4	5	—
204-826-4	127-19-5	N,N-dimetylacetamid	36	10	72	20	Hud
208-394-8	526-73-8	1,2,3-trimetylbenzen	100	20	—	—	—
210-946-8	626-38-0	1-metylbutylacetat	270	50	540	100	—
211-047-3	628-63-7	Pentylacetat	270	50	540	100	—
	620-11-1	3-pentylacetat	270	50	540	100	—
	625-16-1	Tert-pentylacetat	270	50	540	100	—
231-595-7	7647-01-0	Hydrogenklorid	8	5	15	10	—
231-633-2	7664-38-2	Ortofosforsyre	1	—	2	—	—
231-978-9	7783-07-5	Dihydrogenselenid	0,07	0,02	0,17	0,05	—
233-113-0	10035-10-6	Hydrogenbromid	—	—	6,7	2	—
252-104-2	34590-94-8	2-metoksymetyletoksypropanol	308	50	—	—	Hud

(¹) EINECS: European Inventory of Existing Chemical Substances

(²) CAS: Chemical Abstract Service Registry Number

(³) Dersom merknaden «Hud» står til ein grenseverdi, tyder dette at ei større mengd av stoffet kan takast opp gjennom huda.

(⁴) Målt eller utrekna i høve til ein referanseperiode som svarar til eit tidsvege gjennomsnitt i åtte timar.

(⁵) Ein grenseverdi som ikkje bør overskridast, og som gjeld for ein eksponeringsperiode på 15 minuttar, med mindre noko anna er nemnt.

(⁶) mg/m³ = milligram per kubikkmeter luft ved 20 °C og 101,3 KPa

(⁷) ppm = milliondelar (etter volum) i luft (ml/m³)

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/41/03****nr. 35/97
av 29. mai 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XVIII er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 29/96 av 26. april 1996⁽¹⁾.

Rådsrekommendasjon 96/694/EF av 2. desember 1996 om likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen.

Rådsrekommendasjon 96/694/EF skal grupperes sammen med andre rettsakter som avtalepartene skal ta i betraktning -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XVIII etter nr. 21 (rådsdirektiv 86/613/EØF) skal følgende tilføyes:

“RETTSAKTER SOM AVTALEPARTENE SKAL TA I BETRAKTNING

Avtalepartene skal ta i betraktning innholdet i følgende rettsakter:”

Artikkel 2

I avtalens vedlegg XVIII etter nr. 21b (rådsresolusjon 95/C 168/02) skal nytt nr. 21c lyde:

“21c. **396 X 0694:** Rådsrekommendasjon 96/964/EF av 2. desember om likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen (EFT nr. L 319 av 10.12.1996, s. 11).”

Artikkel 3

Teksten til rådsrekommendasjon 96/694/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 4

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 5

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

Utfærdiget i Brussel, 29. mai 1997.

For EØS-komiteen

Formann

C. Day

⁽¹⁾ EFT nr. L 186 av 25.7.1996, s. 82, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 32 av 25.7.1996, s. 84.

⁽²⁾ EFT nr. L 319 av 10.12.1996, s. 11.

RÅDSREKOMMANDASJON

av 2. desember 1996

om likevekt mellom kvinners og menns deltaging i beslutningsprosessen(*)

(96/694/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION -

som viser til traktaten om opprettelse av Det europeiske fællesskap, særlig artikkel 235,

som viser til forslag fra Kommisjonen,

som viser til uttalelse fra Europaparlamentet⁽¹⁾,

som viser til uttalelse fra Den økonomiske og sosiale komité⁽²⁾, og som tar følgende i betraktning:

- (1) Rådet har vedtatt en rekke rettsakter og påtatt seg flere politiske forpliktelser med hensyn til lik behandling av og like muligheter for menn og kvinner ⁽³⁾⁽⁴⁾⁽⁵⁾⁽⁶⁾.
- 2) Stats- og regjeringssjefene forsamlet i Det europeiske råd i Essen, i Cannes og i Madrid understreket at bekjempelse av arbeidsløshet og like muligheter for kvinner og menn er de viktigste oppgavene for Den europeiske union og dens medlemsstater.

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 319 av 10.12.1996, s.11, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 35/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XVIII (Helse og sikkerhet på arbeidsplassen, arbeidsrett og lik behandling av kvinner og menn), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

⁽¹⁾ EFT nr. C 166 av 10.6.1996, s. 276.

⁽²⁾ EFT nr. C 204 av 15.7.1996, s. 21.

⁽³⁾ — Rådsdirektiv 75/117/EØF av 10. februar 1975 om tilnærming av medlemsstatenes lovgivning om gjennomføring av prinsippet om lik lønn til mannlige og kvinnelige arbeidstakere (EFT nr. L 45 av 19.2.1975, s. 19).

— Rådsdirektiv 76/207/EØF av 9. februar 1976 om gjennomføring av prinsippet om lik behandling av menn og kvinner når det gjelder adgang til arbeid, yrkesutdanning og forfremmelse samt arbeidsvilkår (EFT nr. L 39 av 14.2.1976, s. 40).

— Rådsdirektiv 79/7/EØF av 19. desember 1978 om gradvis gjennomføring av prinsippet om lik behandling av menn og kvinner i trygdespørsmål (EFT nr. L 6 av 10.1.1979, s. 24).

— Rådsdirektiv 86/378/EØF av 24. juli 1986 om gjennomføring av prinsippet om lik behandling av menn og kvinner i yrkesbaserte trygdeordninger (EFT nr. L 225 av 12.8.1986, s. 40).

— Rådsdirektiv 86/613/EØF av 11. desember 1986 om gjennomføring av prinsippet om lik behandling av menn og kvinner i selvstendig næringsvirksomhet, herunder landbruk, og om vern av kvinner i selvstendig næringsvirksomhet i forbindelse med svangerskap og fødsel (EFT nr. L 359 av 19.12.1986, s. 56).

— Rådsdirektiv 92/85/EØF av 19. oktober 1992 om iverksettning av tiltak som forbedrer helse og sikkerhet på arbeidsplassen for gravide arbeidstakere og arbeidstakere som nylig har født eller som ammer (EFT nr. L 348 av 28.11.1992, s. 1).

⁽⁴⁾ — Rådsbeslutning 95/593/EF av 22. desember 1995 om Fællesskapets handlingsprogram på mellomlang sikt for like muligheter for menn og kvinner (1996-2000) (EFT nr. L 335 av 30.12.1995, s. 37).

⁽⁵⁾ — Rådsrekommendasjon 84/635/EØF av 13. desember 1984 om fremme av positive tiltak for kvinner (EFT nr. L 331 av 19.12.1984, s. 34).

— Rådsrekommendasjon 92/241/EØF av 31. mars 1992 om barnetilsyn (EFT nr. L 123 av 8.5.1992, s. 16).

⁽⁶⁾ — Rådsresolusjon av 12. juli 1982 om fremme av like muligheter for kvinner (EFT nr. C 186 av 21.7.1982, s. 3).

— Rådsresolusjon av 7. juni 1984 om tiltak for å bekjempe kvinners arbeidsløshet (EFT nr. C 161 av 21.6.1984, s. 4).

— Resolusjon vedtatt 3. juni 1985 av Rådet og utdanningsministrene, forsamlet i Rådet, med et handlingsprogram for like utdanningsmuligheter for piker og gutter (EFT nr. C 166 av 5.7.1985, s. 1).

— Annen rådsresolusjon av 24. juli 1986 om fremme av like muligheter for kvinner (EFT nr. C 203 av 12.8.1986, s. 2).

— Rådsresolusjon av 16. desember 1988 om kvinners gjeninntreden eller sene inntreden i yrkeslivet (EFT nr. C 333 av 28.12.1988, s. 1).

— Rådsresolusjon av 29. mai 1990 om vern av kvinners og menns verdighet på arbeidsplassen (EFT nr. C 157 av 27.6.1990, s. 3).

— Rådsresolusjon av 21. mai 1991 om Fællesskapets tredje handlingsprogram på mellomlang sikt for like muligheter for kvinner og menn (1991-1995) (EFT nr. C 142 av 31.5.1991, s. 1).

— Rådsresolusjon av 22. juni 1994 om fremme av like muligheter for menn og kvinner gjennom de europeiske strukturfond (EFT nr. C 231 av 20.8.1994, s. 1).

— Resolusjon vedtatt 6. desember 1994 av Rådet og representanter for medlemsstatenes regjeringer, forsamlet i Rådet, om lik deltaging for kvinner i en sysselsettingsfremmende strategi for økonomisk vekst i Den europeiske union (EFT nr. C 368 av 23.12.1994, s. 3).

— Rådsresolusjon av 27. mars 1995 om likevekt mellom kvinners og menns deltaging i beslutningsprosessen (EFT nr. C 168 av 4.7.1995, s. 3).

— Resolusjon vedtatt av Rådet og representantene for medlemsstatenes regjeringer forsamlet i Rådet av 5. oktober 1995 om framstilling av kvinner og menn i reklame og media (EFT nr. C 296 av 10.11.1995, s. 15).

- 3) Kvinners adgang til beslutningsprosessen ble viet særlig oppmerksomhet i rådsrekommendasjon 84/635/EØF av 13. desember 1984 om fremme av positive tiltak for kvinner⁽¹⁾, i annen rådsresolusjon av 24. juli 1986 om fremme av like muligheter for kvinner⁽²⁾, i rådsresolusjon av 21. mai 1991 om Fællesskapets tredje handlingsprogram på mellomlang sikt for like muligheter for kvinner og menn (1991-1995)⁽³⁾, i rådsresolusjon av 27. mars 1995 om likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen⁽⁴⁾ og i rådsbeslutning 95/593/EF av 22. desember 1995 om Fællesskapets handlingsprogram på mellomlang sikt for like muligheter for menn og kvinner (1996-2000)⁽⁵⁾.
- 4) I sin resolusjon av 11. februar 1994 om kvinner i beslutningstakinge organer⁽⁶⁾ anmodet Europaparlamentet Kommisjonen om «å opptrappe gjennomføringen av politikken for like muligheter fastsatt i Fællesskapets tredje handlingsprogram med sikte på å avskaffe de individuelle hindringene for kvinners deltaking i beslutningsprosessen» samt om å definere «tiltak og virksomhet for å fremme kvinners deltaking i beslutningsprosessen».
- 5) I erklæringen og i handlingsprogrammet fra Verdens fjerde kvinnekongress (4.-15. september 1995 i Beijing) ble det lagt stor vekt på behovet for å sikre likevekt i fordelingen av ansvar, myndighet og rettigheter, og medlemsstatene har forpliktet seg til å gjennomføre handlingsprogrammet.
- 6) Kvinners deltaking i beslutningsprosessen forutsetter at de er representert i beslutningstakinge organer på alle nivåer i det politiske, økonomiske og sosiale liv og i kulturlivet, og krever særlig at de innehar ansvarsfulle stillinger og stillinger tillagt beslutningsmyndighet.
- 7) Kvinner er fortsatt underrepresentert i beslutningstakinge organer på det politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle område.
- 8) Kvinners underrepresentasjon i beslutningstakinge organer skyldes bl.a. at kvinner sent oppnådde likestilling med hensyn til borgerrettigheter, at gjennomføringen av deres økonomiske uavhengighet er blitt hindret, samt at det har vært vanskelig for dem å forene yrkesaktivt liv og familieliv.
- 9) Likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen er et demokratisk krav.
- 10) Kvinners underrepresentasjon i stillinger der beslutninger treffes, er et tap for samfunnet som helhet og kan hindre at det fullt ut tas hensyn til hele befolkningens interesser og behov.
- 11) Tiltak for å oppnå likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen i alle sektorer bør gjennomføres parallelt med integreringen av aspektet om like muligheter for kvinner og menn i politikken på alle områder.
- 12) Likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen kan gi opphav til ulike ideer, verdier og atferdsformer som vil føre til større rettferdighet og likeverd i verden både for kvinner og menn.
- 13) Medlemsstatene, partene i arbeidslivet, de politiske partiene og organisasjonene, de ikke-statlige organisasjonene og mediene spiller en avgjørende rolle i oppbyggingen av et samfunn der ansvar på det politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle område utøves på lik linje av kvinner og menn.
- 14) Det bør fastsettes retningslinjer for å fremme likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen med sikte på å oppnå like muligheter for kvinner og menn, og innenfor rammen av Fællesskapets handlingsprogram på mellomlang sikt for like muligheter for menn og kvinner (1996-2000) bør disse retningslinjenes effektivitet forsterkes gjennom utveksling av informasjon om god praksis.

(¹) EFT nr. L 331 av 19.12.1984, s. 34.

(²) EFT nr. C 203 av 12.8.1986, s. 2.

(³) EFT nr. C 142 av 31.5.1991, s. 1.

(⁴) EFT nr. C 168 av 4.7.1995, s. 3.

(⁵) EFT nr. L 335 av 30.12.1995, s. 37.

(⁶) EFT nr. C 61 av 28.2.1994, s. 248.

15) Bestemmelsene i denne rekommandasjon får anvendelse bare innenfor rammen av Fellesskapets myndighet. Lik behandling av mannlige og kvinnelige arbeidstakere er et av Fellesskapets mål, for så vidt som det blant annet dreier seg om å fremme en utjevning av arbeidstakernes leve- og arbeidsvilkår parallelt med at disse vilkårene stadig forbedres.

16) I traktaten er det bare artikkel 235 som gir hjemmel til å vedta denne rekommandasjon -

I. OPPFORDRER MEDLEMSSTATENE TIL

1. å vedta en samlet og integrert strategi for å fremme likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen og til å utvikle eller treffe hensiktsmessige tiltak for å oppnå dette, eventuelt i form av lover og/eller administrative bestemmelser og/eller ansporende tiltak,
2. a) å bevisstgjøre alle aktører i utdannings- og opplæringsprosessen på alle nivåer, herunder dem som er ansvarlige for undervisningsmaterieell, med hensyn til viktigheten av
 - at det gis et realistisk og fullstendig bilde av kvinners og menns roller og dyktighet i samfunnet uten fordommer og diskriminerende klisjeer,
 - større likevekt i fordelingen av ansvar mellom kvinner og menn i arbeidslivet, i familielivet og i sosial sammenheng og
 - likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen på alle nivåer,
- b) på alle nivåer innen utdanning og opplæring å anspore jenter og kvinner til å delta og uttrykke seg like aktivt og i et like stort omfang som gutter og menn i utdannings- og opplæringsaktiviteter for å forberede dem på å spille en aktiv rolle i samfunnet, herunder i det politiske, økonomiske og sosiale liv og i kulturlivet, og særlig i beslutningsprosessen,
- c) å bevisstgjøre offentligheten med hensyn til viktigheten av å formidle et bilde av kvinner og menn som ikke forsterker og underbygger diskriminerende klisjeer som bygger på en kjønnsbestemt ansvarsfordeling,
- d) uten å innskrenke sammenslutningers og organisasjoners selvstyre å anspore og støtte deres innsats på alle områder i samfunnet for å fremme kvinners adgang til beslutningsprosessen og likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningstakende organer,
- e) uten å innskrenke selvstyret til partene i arbeidslivet å anspore og støtte deres innsats for å fremme likevekt mellom kvinners og menns deltaking i deres virksomhet og til å understreke det ansvar partene i arbeidslivet har for å fremme og foreslå kvinnelige kandidater ved oppnevning av medlemmer til ulike verv i offentlige kommisjoner og komiteer i medlemsstatene og på fellesskapsplan,
- f) å utarbeide, iverksette og fremme offentlige kampanjer som skal bevisstgjøre offentligheten med hensyn til nytteverdien og fordelene for samfunnet som helhet ved likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen,
3. a) å fremme og forbedre innsamling og offentliggjøring av statistiske opplysninger som kan gi et bedre bilde av hvordan kvinner og menn er representert på alle nivåer i beslutningsprosessen på det politiske, økonomiske, sosiale og kulturelle område,
- b) å støtte, utvikle og anspore til kvantitative og kvalitative studier av kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen, særlig av
 - juridiske, sosiale og kulturelle forhold som hindrer personer av det ene eller det annet kjønn i å få adgang til og delta i beslutningsprosessen,

- strategier som vil gjøre det mulig å overvinne disse hindringene, og
 - nytteverdien og fordelene for samfunnet og for demokratiet ved likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen,
- c) å fremme, støtte og anspore til initiativer som kan skape forbilder for god praksis innenfor ulike områder av beslutningsprosessen og til å utvikle programmer for spredning og utveksling av erfaringer med sikte på å gjøre slike tiltak alminnelige,
4. a) å fremme likevekt mellom kvinners og menns deltaking i statlige organer og komiteer på alle nivåer,
- b) å bevisstgjøre de involverte parter med hensyn til viktigheten av å ta initiativer for å oppnå likevekt mellom kvinners og menns representasjon i offentlige stillinger på alle nivåer, idet det legges særlig vekt på å fremme likevekt i sammensetningen av kommisjoner, komiteer og arbeidsgrupper både på nasjonalt plan og på fællesskapsplan,
- c) å fastsette, iverksette eller utvikle en sammenhengende rekke av tiltak som fremmer likestilling i offentlig sektor, og som tar hensyn til ideen om likevektig deltaking i beslutningsprosessen, og til å sørge for, når rekruttering skjer ved opptaksprøver, at kvinner og menn så langt mulig er likt representert i komiteene som skal utarbeide prøvene, og i utvelgingskommisjonene,
- d) å oppmuntre privat sektor til å øke kvinners deltaking på alle beslutningsnivåer, særlig gjennom vedtakelse av eller innenfor rammen av likestillingsplaner og positive særtiltak,

II. ANMODER DE EUROPEISKE FELLESKAPS ORGANER, UNDERLIGGENDE INSTITUSJONER OG DESENTRALISERTE INSTITUSJONER OM

å utarbeide en strategi for å oppnå likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen i De europeiske fællesskaps samtlige organer, underliggende institusjoner og desentraliserte institusjoner,

III. OG ANMODER KOMMISJONEN OM

1. innenfor rammen av rådsbeslutning 95/593/EF av 22. desember 1995 om Fællesskapets handlingsprogram på mellomlang sikt for like muligheter for menn og kvinner (1996-2000) å anspore til og legge til rette for en systematisk utveksling mellom medlemsstatene av opplysninger om og erfaringer med god praksis og en evaluering av virkningen av de tiltak som treffes for å oppnå bedre likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen,
2. for dette formål og innenfor denne rammen å styrke arbeidet med å informere, bevisstgjøre, anspore til forskning og fremme tiltak med sikte på bedre likevekt mellom kvinners og menns deltaking i beslutningsprosessen,
3. å framlegge for Europaparlamentet, Rådet og Den økonomiske og sosiale komité en rapport om gjennomføringen av denne rekommendasjon, første gang tre år etter vedtakelsen av rekommendasjonen og deretter hvert år, på grunnlag av opplysninger innsendt av medlemsstatene og De europeiske fællesskaps organer, underliggende institusjoner og desentraliserte institusjoner.

Utferdiget i Brussel, 2. desember 1996.

For Rådet

E. FITZGERALD

Formann

EØS-KOMITEENS BESLUTNING**97/EØS/41/04****nr. 36/97
av 29. mai 1997****om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø)****EØS-KOMITEEN HAR -**

under henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, justert ved protokollen om justering av avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt avtalen, særlig artikkel 98, og

ut fra følgende betraktninger:

Avtalens vedlegg XX er endret ved EØS-komiteens beslutning nr. 47/96 av 23. juli 1996⁽¹⁾.

Kommisjonsvedtak 96/511/EF av 29. juli 1996 om dei spørjeskjemaa som er fastsette i rådsdirektiv 80/779/EØF, 82/884/EØF, 84/360/EØF og 85/203/EØF⁽²⁾ skal innlemmes i avtalen -

BESLUTTET FØLGENDE:**Artikkel 1**

I avtalens vedlegg XX etter nr. 2aa (kommisjonsvedtak 94/741/EF) skal nytt nr. 2ab lyde:

“2ab. **396 D 0511:** Kommisjonsvedtak 96/511/EF av 29. juli 1996 om dei spørjeskjemaa som er fastsette i rådsdirektiv 80/779/EØF, 82/884/EØF, 84/360/EØF og 85/203/EØF (EFT nr. L 213 av 22.8.1996, s. 16).”

Artikkel 2

Teksten til kommisjonsvedtak 96/511/EF på islandsk og norsk, som er vedlagt de respektive språkversjoner av denne beslutning, har samme gyldighet.

Artikkel 3

Denne beslutning trer i kraft 1. juni 1997, forutsatt at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser i henhold til avtalens artikkel 103 nr. 1.

Artikkel 4

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til De Europeiske Fellesskaps Tidende.

Utfærdiget i Brussel, 29. mai 1997.

For EØS-komiteen

Formann

C. Day

⁽¹⁾ EFT nr. L 291 av 14.11.1996, s. 41, og EØS-tillegget til EF-tidende nr. 51 av 14.11.1996, s. 81.

⁽²⁾ EFT nr. L 213 av 22.8.1996, s. 16.

KOMMISJONSVEDTAK**av 29. juli 1996****om dei spørjeskjemaa som er fastsette i rådsdirektiv 80/779/EØF, 82/884/EØF, 84/360/EØF og 85/203/EØF(*)**

(Tekst som er relevant for EØS)

(96/511/EF)**KOMMISJONEN FOR DEI EUROPEISKE FELLESSKAPA HAR -**

med tilvising til traktaten om skipinga av Det europeiske fællesskapet,

med tilvising til rådsdirektiv 80/779/EØF av 15. juli 1980 om grenseverdier og veiledende verdier for luftkvaliteten når det gjelder svoveldioksid og luftbårne partikler⁽¹⁾, sist endra ved tilmeldingsakta for Austerrike, Finland og Sverige, særleg artikkel 8,

med tilvising til rådsdirektiv 82/884/EØF av 3. desember 1982 om en grenseverdi for blyinnhold i luften⁽²⁾, sist endra ved tilmeldingsakta for Austerrike, Finland og Sverige, særleg artikkel 6,

med tilvising til rådsdirektiv 84/360/EØF av 28. juni 1984 om bekjempelse av luftforurensning fra industrianlegg⁽³⁾, sist endra ved tilmeldingsakta for Austerrike, Finland og Sverige, særleg artikkel 15a,

med tilvising til rådsdirektiv 85/203/EØF av 7. mars 1985 om luftkvalitetsnormer for nitrogendioksid⁽⁴⁾, sist endra ved direktiv 91/692/EØF⁽⁵⁾, særleg artikkel 8, og

ut frå desse synsmåtane:

Direktiv 80/779/EØF, 82/884/EØF, 84/360/EØF og 85/203/EØF vart endra ved artikkel 4 i direktiv 91/692/EØF, der

medlemsstatane vert pålagde å sende over til Kommisjonen opplysningar om gjennomføringa av visse direktiv i form av ein rapport på sektorbasis.

Rapporten skal utarbeidast på grunnlag av eit spørjeskjema eller eit skjema som er utforma av Kommisjonen etter den framgangsmåten som er fastsett i artikkel 6 i direktiv 91/692/EØF.

Dei tiltaka som er fastsette i dette vedtaket, er i samsvar med fråsegna frå det utvalet som er oppnemnt i medhald av artikkel 6 i direktiv 91/692/EØF -

GJORT DETTE VEDTAKET:**Artikkel 1**

Dei spørjeskjemaa som er oppførde i vedlegget til dette vedtaket, og som gjeld direktiv 80/779/EØF, 82/884/EØF, 84/360/EØF og 85/203/EØF, vert vedtekne.

Artikkel 2

Medlemsstatane skal nytte spørjeskjemaa som grunnlag når dei utarbeider dei rapportane på sektorbasis som dei skal sende over til Kommisjonen i samsvar med artikkel 4 i direktiv 91/692/EØF.

Artikkel 3

Dette vedtaket er retta til medlemsstatane.

Utfërda i Brussel, 29. juli 1996.

For Kommisjonen

Ritt BJERREGAARD

Medlem av Kommisjonen

(*) Denne EF-rettsakten, kunngjort i EFT nr. L 213 av 22.8.1996, s.16, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 36/97 av 29. mai 1997 om endring av EØS-avtalens vedlegg XX (Miljø), se denne utgave av EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende.

(1) TEF nr. L 229 av 30.8.1980, s. 30.

(2) TEF nr. L 378 av 31.12.1982, s. 15.

(3) TEF nr. L 188 av 16.7.1984, s. 20.

(4) TEF nr. L 87 av 27.3.1985, s. 1.

(5) TEF nr. L 377 av 31.12.1991, s. 48.

VEDLEGG**LISTE OVER SPØRJESKJEMA**

- I. Spørjeskjema for rådsdirektiv 80/779/EØF av 15. juli 1980 om grenseverdier og veiledende verdier for luftkvaliteten når det gjelder svoveldioksid og luftbårne partikler
- II. Spørjeskjema for rådsdirektiv 82/884/EØF av 3. desember 1982 om en grenseverdi for blyinnhold i luften
- III. Spørjeskjema for rådsdirektiv 84/360/EØF av 28. juni 1984 om bekjempelse av luftforurensning fra industrianlegg
- IV. Spørjeskjema for rådsdirektiv 85/203/EØF av 7. mars 1985 om luftkvalitetsnormer for nitrogendioksid

SPØRJESKJEMA FOR DIREKTIV 80/779/EØF

Medlemsstat:

Tidsrom:
1.4. .. til 31.3. ..

I. Overskriding av dei grenseverdiane som er fastsette i direktiva

Følgjande spørjeskjema skal fyllast ut for kvart område eller tettbygd område der det er påvist overskriding av dei grenseverdiane som er fastsette i direktiva:

1. *Stad og påviste verdiar*

— Område/tettbygd område:

— område som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3: ja/nei

— verdiar/metodar som er nytta vedlegg I/vedlegg IV

— By:

— Stasjon(ar) (namn + kode)⁽¹⁾:— Overslag over det aktuelle flateinnhaldet (i km²):

— Overslag over det aktuelle folketalet (i tusen innbyggjarar):

For kvar stasjon der det er påvist overskriding, skal følgjande statistiske verdiar førast opp i mikrogram/m³:

Stasjon	År	Ureinande stoff	Års- gjennom- snitt	Års- median	Vinter- median	Årleg 95- prosentil	Årleg 98- prosentil	3- dagars- regel ⁽¹⁾	Prosentdel gyldige data
	ÅÅ	SO ₂ Luftborne partiklar (svart røyk) Luftborne partiklar (gravimetrisk metode)							
	ÅÅ+1	SO ₂ Luftborne partiklar (svart røyk) Luftborne partiklar (gravimetrisk metode)							
	ÅÅ+2	SO ₂ Luftborne partiklar (svart røyk) Luftborne partiklar (gravimetrisk metode)							

⁽¹⁾ Talet på tidsrom på over tre samanhengande døgn der grenseverdiane for 98-prosentilen er overskridne.

⁽¹⁾ Etter den nasjonale nomenklaturen.

2. *Opphavet til ureininga*

For kvart ureinande stoff der det er påvist overskriding, skal dei viktigaste utsleppskjeldene som medverkar til dei påviste konsentrasjonane, først opp. Dersom det er mogleg, skal det gjevast eit overslag over utsleppet (i prosent) frå den eller dei viktigaste kjeldene blant dei som er nemnde nedanfor:

- ureinande stoff: SO₂/luftborne partiklar
- kjelder:
 - varmekraftverk/kraftverk:
 - forbrenningsanlegg (næringsliv/institusjonar/bustader):
 - forbrenningsanlegg (industri):
 - industrianlegg der det ikkje går føre seg forbrenning:
 - vegtransport:
 - annan transport:
 - avfallsforbrenning:

3. *Tiltak med sikte på betring*

- Statusen til programmet: obligatorisk/valfritt
- Fastsett mål:
- Finansiering:
 - pårekna kostnader (om mogleg):
 - finansieringmåte (offentleg, privat, annan):
- Ansvarleg for gjennomføringa av programmet:
- Tidsplan:
 - året då programmet vart vedteke:
 - tidsrommet som tiltaka skal strekkje seg over:
 - året då programmet skal avsluttast:
- Utreiing om dei planlagde tiltaka:

II. Konsentrasjonar som er påviste i dei områda som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3, og som punkt I ikkje omfattar⁽¹⁾

Følgjande spørjeskjema skal fyllast ut for kvart område som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3 i direktivet:

— Område/tettbygd område:

— verdiar/metodar som er nytta

vedlegg I/vedlegg IV

— By:

— Stasjon(ar) (namn + kode)⁽²⁾:

For kvar stasjon skal følgjande statistiske verdiar førast opp i mikrogram/m³:

Stasjon	År	Ureinande stoff	Års-gjennomsnitt	Års-median	Vinter-median	Årleg 95-prosentsil	Årleg 98-prosentsil	3-dagars-regel ⁽¹⁾	Prosentdel gyldige data
		ÅÅ SO ₂ Luftborne partiklar (svart røyk) Luftborne partiklar (gravimetrisk metode)							
	ÅÅ+1	SO ₂ Luftborne partiklar (svart røyk) Luftborne partiklar (gravimetrisk metode)							
	ÅÅ+2	SO ₂ Luftborne partiklar (svart røyk) Luftborne partiklar (gravimetrisk metode)							

⁽¹⁾ Talet på tidsrom på over tre samanhengande døgn der grenseverdiane for 98-prosentsilen er overskridne.

III. Tilleggsopplysningar

Dersom det er nytta andre målemetodar enn dei referansem Metodane som er oppførde i direktiva, skal det gjevast opplysningar om følgjande:

— metoden som er nytta:

— resultat, som syner:

— korrelasjonen mellom den metoden som er nytta, og referansemetoden,

eller

— at det er ein stabil samanheng mellom dei resultat som er nådde ved hjelp av dei to metodane (lokal/nasjonale metode og referansemetode), i samsvar med artikkel 1 nr. 1 i direktiv 89/427/EØF.

⁽¹⁾ Berre i dei tilfella der føresegnene i artikkel 3 framleis gjeld.

⁽²⁾ Etter den nasjonale nomenklaturen.

SPØRJESKJEMA FOR DIREKTIV 82/884/EØF

Medlemsstat:

Tidsrom:

1.1. .. til 31.12. ..

I. Overskriding av dei grenseverdiane som er fastsette i direktivet

Følgjande spørjeskjema skal fyllast ut for kvart område eller tettbygd område der det er påvist overskriding av dei grenseverdiane som er fastsette i direktivet:

1. *Stad og påviste verdiar*

— Område/tettbygd område:

— område som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3: ja/nei

— By:

— Stasjon(ar) (namn + kode)⁽¹⁾:— Overslag over det aktuelle flateinnhaldet (i km²):

— Overslag over det aktuelle folketalet (i tusen innbyggjarar):

For kvar stasjon der det er påvist overskriding, skal følgjande statistiske verdiar førast opp i mikrogram/m³:

Stasjon	År	Årsgjennomsnitt	Prosentdel gyldige data
	ÅÅ		
	ÅÅ + 1		
	ÅÅ + 2		

2. *Opphavet til ureininga*

Før opp dei viktigaste utsleppskjeldene som medverkar til dei påviste konsentrasjonane. Dersom det er mogleg, skal det gjevast eit overslag over utsleppet (i prosent) frå den eller dei viktigaste kjeldene blant dei som er nemnde nedanfor:

— industrianlegg der det ikkje går føre seg forbrenning:

— vegtransport:

— annan transport:

— avfallsforbrenning:

3. *Tiltak med sikte på betring*

— Statusen til programmet: obligatorisk/valfritt

— Fastsett mål:

— Finansiering:

⁽¹⁾ Etter den nasjonale nomenklaturen.

- pårekna kostnader (om mogleg):
- finansieringmåte (offentleg, privat, annan):
- Ansvarleg for gjennomføringa av programmet:
- Tidsplan:
 - året då programmet vart vedteke:
 - tidsrommet som tiltaka skal strekkje seg over:
 - året då programmet skal avsluttast:
- Utreiing om dei planlagde tiltaka:

II. Konsentrasjonar som er påviste i dei områda som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3, og som punkt I ikkje omfattar⁽¹⁾

Følgjande spørjeskjema skal fyllast ut for kvart område som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3:

- Område/tettbygd område:
- By:
- Stasjon(ar) (namn + kode)⁽²⁾:

For kvar stasjon skal følgjande statistiske verdiar førast opp i mikrogram/m³:

Stasjon	År	Årsgjennomsnitt	Prosentdel gyldige data
	ÅÅ		
	ÅÅ + 1		
	ÅÅ + 2		

III. Tilleggsopplysningar

Dersom det er nytta ein annan målemetode enn den referansemetoden som er oppført i direktivet, skal det gjevast opplysningar om følgjande:

- metoden som er nytta:
- resultat, som syner at den metoden som er nytta, er jamgod med referansemetoden:

⁽¹⁾ Berre i dei tilfella der føresegnene i artikkel 3 framleis gjeld.

⁽²⁾ Etter den nasjonale nomenklaturen.

SPØRJESKJEMA SOM ER UTARBEIDD I MEDHALD AV DIREKTIV 91/692/EØF**GJENNOMFØRING AV RÅDSDIREKTIV 84/360/EØF AV 28. JUNI 1984 OM BEKJEMPELSE AV LUFTFORURENSNING FRA INDUSTRIANLEGG****I. Innarbeiding i nasjonal lovgjeving**

1. Nenn dei gjeldande lovene og forskriftene som er vedtekne for å innarbeide direktivet i den nasjonale lovgjevinga, med mindre dei alt er sende over til Kommissjonen i tydeleg og utførleg form.
2. Før opp dei særlege føresegnene i desse lovene og forskriftene der artikkel 3, 4, 5, 6, 11, 12 og 13 i direktivet er innarbeidde.

II. Gjennomføring av direktivet

1. *Artikkel 3*
 - Med omsyn til nr. 1, stadfest overfor Kommissjonen om medlemsstaten strengt held seg til dei kategoriane industrianlegg som er oppførde i vedlegg I til direktivet, når han krev førehandsløyve for drift av anlegg.
 - Dersom dei kategoriane industrianlegg der drifta krev førehandsløyve i ein medlemsstat, vik av frå dei som er oppførde i vedlegg I til direktivet, skal medlemsstaten sende over til Kommissjonen den nasjonale nomenklaturen for kategoriar industrianlegg, saman med ei kortfatta utgreiing om grunnane til at den nasjonale nomenklaturen er utarbeidd.
 - Med omsyn til nr. 3, opplys om medlemsstaten har kravt førehandsløyve for drift for andre kategoriar industrianlegg enn dei som er oppførde i vedlegg I, og gje i så fall opp desse kategoriane. Dette gjeld òg for førehandsmeldingar⁽¹⁾.
2. *Artikkel 4*
 - Opplys om kva tiltak medlemsstaten har gjort for å sikre at alle høvelege førebyggjande tiltak mot luftureining er gjorde ved tildeling av løyve.
3. *Artikkel 9*

Korleis tolkar medlemsstaten omgrepet «deler av allmennheten berørt av avgjørelser tatt av vedkommende myndigheter»?

Opplys om:

 - kva framgangsmåte eller framgangsmåtar medlemsstaten har vedteke for å informere dei delane av ålmenta som utferding av løyve kjem ved.
4. *Artikkel 11*
 - Opplys om kva tiltak medlemsstaten har gjort for å fastsetje og overvake utslepp.

⁽¹⁾ Opplysningane kan takast med blant opplysningane til Kommissjonen i andre strekpunktet.

SPØRJESKJEMA FOR DIREKTIV 85/203/EØF**Medlemsstat:****Tidsrom:****1.1. .. til 31.12. ..****I. Overskriding av dei grenseverdiane som er fastsette i direktivet**

Følgjande spørjeskjema skal fyllast ut for kvart område eller tettbygd område der det er påvist overskriding av dei grenseverdiane som er fastsette i direktivet:

1. *Stad og påviste verdiar*

— Område/tettbygd område:

— område som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3: ja/nei

— By:

— Stasjon(ar) (namn + kode)⁽¹⁾:— Overslag over det aktuelle flateinnhaldet (i km²):

— Overslag over det aktuelle folketalet (i tusen innbyggjarar):

For kvar stasjon der det er påvist overskriding, skal følgjande statistiske verdiar førast opp i mikrogram/m³:

Stasjon	År	Årleg 98-prosentil	Prosentdel gyldige data
	ÅÅ ÅÅ + 1 ÅÅ + 2		

2. *Opphavet til ureininga*

Før opp dei viktigaste utsleppskjeldene som medverkar til dei påviste konsentrasjonane. Dersom det er mogleg, skal det gjevast eit overslag over utsleppet (i prosent) frå den eller dei viktigaste kjeldene blant dei som er nemnde nedanfor:

— varmekraftverk/kraftverk:

— forbrenningsanlegg (næringsliv/institusjonar/bustader):

— forbrenningsanlegg (industri):

— industrianlegg der det ikkje går føre seg forbrenning:

— vegtransport:

— annan transport:

— avfallsforbrenning:

⁽¹⁾ Etter den nasjonale nomenklaturen.

3. *Tiltak med sikte på betring*

- Statusen til programmet: obligatorisk/valfritt
- Fastsett mål:
- Finansiering:
 - pårekna kostnader (om mogleg):
 - finansieringmåte (offentleg, privat, annan):
- Ansvarleg for gjennomføringa av programmet:
- Tidsplan:
 - året då programmet vart vedteke:
 - tidsrommet som tiltaka skal strekkje seg over:
 - året då programmet skal avsluttast:
- Utreiing om dei planlagde tiltaka:

II. Konsentrasjonar som er påviste i dei områda som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3, og som punkt I ikkje omfattar⁽¹⁾

Følgjande spørjeskjema skal fyllast ut for kvart område som det er gjeve melding om i medhald av artikkel 3 i direktivet:

- Område/tettbygd område:
- By:
- Stasjon(ar) (namn + kode)⁽²⁾:

For kvar stasjon skal følgjande statistiske verdiar førast opp i mikrogram/m³:

Stasjon	År	Årleg 98-prosentil	Prosentdel gyldige data
	ÅÅ		
	ÅÅ + 1		
	ÅÅ + 2		

III. Tilleggsopplysningar

Dersom det er nytta ein annan målemetode enn den referansemetoden som er oppført i direktivet, skal det gjevast opplysningar om følgjande:

- metoden som er nytta:
- resultat, som syner at den metoden som er nytta, er jamgod med referansemetoden:

⁽¹⁾ Berre i dei tilfella der føresegnene i artikkel 3 framleis gjeld.

⁽²⁾ Etter den nasjonale nomenklaturen.

EFTA-ORGANER

EFTAS OVERVÅKNINGSORGAN

Kunngjøring fra EFTAs overvåkningsorgan om anvendelse av 97/EØS/41/05 konkurransereglene for EØS på kredittoverføringer over landegrensene av 4. juni 1997

- A. Denne kunngjøring er utferdiget i henhold til reglene i avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde (EØS-avtalen) og avtalen mellom EFTA-statene⁽¹⁾ om opprettelse av et overvåkningsorgan og en domstol (overvåknings- og domstolsavtalen).
- B. Europakommisjonen har utferdiget en kunngjøring om anvendelse av EFs konkurranseregler på kredittoverføringer over landegrensene (EFT nr. C 251 av 27.9. 1995, s. 3). Denne ikke-bindende rettsakten omhandler de prinsipper og regler som Europakommisjonen følger på konkurranseområdet.
- C. EFTAs overvåkningsorgan anser ovennevnte rettsakt å være relevant for EØS. For å opprettholde like konkurransevilkår og sikre ensartet anvendelse av konkurransereglene for EØS i hele Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, vedtar EFTAs overvåkningsorgan denne kunngjøring med hjemmel i artikkel 5 nr. 2 bokstav b) i overvåknings- og domstolsavtalen. Ved anvendelse av de relevante konkurranseregler for EØS⁽²⁾ i en bestemt sak, vil Overvåkningsorganet vil følge de prinsipper og regler som er fastsatt i denne kunngjøring.

Innledning

1. Denne kunngjøring gjør rede for den linje EFTAs overvåkningsorgan vil følge ved vurdering av om systemer for kredittoverføring over landegrensene er forenlige med EØS-avtalens artikkel 53 og 54.
2. Ved anvendelse av konkurransereglene må det også tas hensyn til den generelle politikk som EFTAs overvåkningsorgan følger på området pengeoverføringer over landegrensene. EFTAs overvåkningsorgan har som et viktig siktemål å sikre at betalingssystemer over landegrensene på mellomlang sikt vil være på høyde med de beste innenlandske systemene med hensyn til åpenhet, effektivitet og stabilitet. Fordelene ved Det europeiske økonomiske samarbeidsområde kan bare utnyttes fullt ut dersom foretak og enkeltpersoner på rask og pålitelig måte kan foreta pengeoverføringer fra en del av EØS-området til en annen.
3. Inntil nylig ble de fleste kredittoverføringer over landegrensene utført via tradisjonelle korrespondentbankforbindelser, der overføringene som regel ble behandlet og avregnet enkeltvis. Ved overføringer av mindre beløp utgjorde kostnadene dermed en stor del av det overførte beløpet. Flere banker innenfor EØS har samarbeidet om å utvikle nye systemer for utføring av kredittoverføringer over landegrensene. Disse systemene, som normalt benytter innenlandske oppgjørssystemer til å fordele inngående kredittoverføringer i bestemmelseslandet, omfatter:
 - systemer basert på styrkede korrespondentbankforbindelser mellom institusjoner i de ulike EFTA-stater eller medlemsstater i EU,
 - systemer basert på grupperinger av bestemte typer institusjoner,
 - systemer basert på direkte forbindelser mellom automatiske oppgjørssentraler.

⁽¹⁾ For denne kunngjørings formål skal med enhver henvisning til EFTA-statene forstås de EFTA-stater som er parter i EØS-avtalen (Island, Liechtenstein og Norge).

⁽²⁾ I konkurransereglene for EØS er de viktigste bestemmelsene som får anvendelse på foretak fastsatt i EØS-avtalens artikkel 53, 54, 57 og 59 og EØS-avtalens vedlegg XIV.

4. Enkelte større banker benytter sitt eget nett av filialer og datterselskaper som korrespondentbanker. En bank kan også velge å delta direkte i en automatisk oppgjørssentral eller andre oppgjørssystemer i en annen EFTA-stat eller medlemsstat i EU.

5. EFTAs overvåkningsorgan støtter denne innsatsen for å bedre kvaliteten på de tjenester som tilbys kundene. Videre har Overvåkningsorganet merket seg at Europaparlamentet og Rådet for Den europeiske union nylig har vedtatt et direktiv om kredittoverføringer over landegrensene⁽³⁾, som har til formål å bidra til større åpenhet om slike kredittoverføringer og til å gjøre dem mer effektive. Det drøftes nå om direktivet skal innlemmes i EØS-avtalen, og den endelige beslutning om dette vil bli truffet av EØS-komiteen.

6. Formålet med denne kunngjøring er å bistå markedsdeltakerne ved å gjøre rede for hvordan EFTAs overvåkningsorgan vil forholde seg i saker som reiser konkurransespørsmål. EFTAs overvåkningsorgan vil generelt stille seg positiv til avtaler mellom banker som gjør det mulig for dem å tilby bedre systemer for kredittoverføringer over landegrensene. Slike avtaler må imidlertid være i samsvar med EØS-avtalens artikkel 53 og 54. Effektiv konkurranse mellom banker og mellom systemer spiller en viktig rolle med hensyn til å gjøre tjenestene mer effektive og redusere prisene overfor forbrukeren. Formålet med denne kunngjøring er å avklare hvilke former for samarbeid som utgjør uønsket samordning, og derved å trekke en skillelinje mellom tilfeller der samarbeid er nødvendig og der konkurranse er mulig.

1. Virkeområde og definisjoner

7. I denne kunngjøring menes med:

- a) "automatisk oppgjørssentral", et elektronisk oppgjørssystem basert på visse fastlagte rutiner, der kreditt- og finansinstitusjoner framlegger og utveksler data og/eller dokumenter knyttet til kredittoverføringer over landegrensene, hovedsakelig via magnetiske medier eller telenett administrert av en databehandlingssentral,
- b) "kredittoverføring", en betaling utført i flere ledd, som begynner med at ordregiveren ved betalingsanvisning stiller midler til rådighet for mottakeren. Både betalingsanvisningen og midlene overføres fra ordregiverens bank til mottakerens bank, eventuelt via flere andre banker som opptrer som mellomledd og/eller ett eller flere kredittoverføringssystemer,
- c) "kredittoverføring over landegrensene", en kredittoverføring fra en ordregiver via en bank eller dens filial i en EFTA-stat eller en medlemsstat i EU til en mottaker i en bank eller dens filial i en annen EFTA-stat eller medlemsstat i EU,
- d) "system for kredittoverføring over landegrensene", et system som betalingsanvisninger og midlene det gjelder sendes gjennom med sikte på utføring av kredittoverføringer over landegrensene,
- e) "instrument for betaling over landegrensene", et betalingsmiddel (herunder en kredittoverføring, et betalingskort eller en sjekk) som kan benyttes til å utføre en betaling over landegrensene. En betaling over landegrensene kan foretas på stedet ("face-to-face payment") eller som fjernbetaling, avhengig av om ordregiveren og mottakeren fysisk er på samme sted når betalingen iverksettes,
- f) "multilateralt interbankgebyr" et kollektivt fastsatt overføringsgebyr mellom banker.

8. Denne kunngjøring får anvendelse bare på systemer for kredittoverføring over landegrensene. For denne kunngjørings formål er et kredittoverføringssystem i én enkelt EFTA-stat eller medlemsstat i EU et system for kredittoverføring over landegrensene i den utstrekning det utføres kredittoverføringer over landegrensene gjennom det aktuelle systemet.

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 97/5/EF av 27. januar 1997 om kredittoverføringer over landegrensene.

9. EØS-avtalens artikkel 53 og 54 får anvendelse bare dersom samhandelen mellom partene i EØS-avtalen påvirkes. Systemer for kredittoverføring over landegrensene vil, nettopp fordi de benyttes til å utføre tjenester i form av kredittoverføringer over landegrensene, kunne ha en slik virkning⁽⁴⁾.

10. Denne kunngjøring er rettet til kredittinstitusjoner og andre institusjoner som deltar i systemer for kredittoverføring over landegrensene, og som utfører slike overføringer. I denne kunngjøring er slike institusjoner kalt "banker".

2. Markedet

1) Det relevante marked

11. For å kunne vurdere om en avtale påvirker konkurransen i betydningen av EØS-avtalens artikkel 53 og om det foreligger en dominerende markedsstilling i betydningen av EØS-avtalens artikkel 54, er det nødvendig å definere det relevante marked.

12. Det relevante produktmarked omfatter alle produkter som kan erstattes med hverandre for forbrukerens formål med hensyn til egenskaper, pris og bruksområde. Markedets tilbuds- og etterspørselsstruktur må også tas i betraktning. Det relevante geografiske marked er et område der konkurransevilkårene for det relevante produktet er tilstrekkelig ensartede, og som kan skilles fra tilgrensende områder særlig fordi konkurransevilkårene er merkbart forskjellige i disse områdene. EFTAs overvåkningsorgan kan gi en presis markedsavgrensning bare i konkrete tilfeller. Det kan imidlertid angi hvordan det vil gå fram for å definere et marked ved vurdering av systemer for kredittoverføring over landegrensene.

13. Ved en gitt kredittoverføring over landegrensene vil ordregiverens bank normalt ikke velge mottakerens bank. Dette betyr imidlertid ikke at det ikke er noen mulighet for konkurranse om kunder mellom bankene. Konkurranse kan foreligge i ulik grad på forskjellige nivåer. For å avgrense det relevante marked i en bestemt sak, må graden av konkurranse på de forskjellige nivåer vurderes. Konkurranse innenfor et system (intrasystemkonkurranse) foreligger når banker som deltar i et bestemt system, konkurrerer om kunder ved å tilby de beste kombinasjonene av priser og vilkår for å utføre og motta kredittoverføringer over landegrensene. Konkurranse mellom systemer (intersystemkonkurranse) foreligger når banker som deltar i ulike systemer for kredittoverføring mellom landegrensene konkurrerer om kunder. Konkurranse mellom sammenlignbare instrumenter (intrainstrumentkonkurranse) foreligger når bankene tilbyr systemer for kredittoverføring over landegrensene som er forskjellige, men kan erstatte hverandre, f.eks. overføringer som haster og overføringer som ikke haster, eller overføringer som er knyttet til tilleggsopplysninger og overføringer som ikke er det. Konkurranse mellom ulike instrumenter (interinstrumentkonkurranse) foreligger når andre instrumenter for betaling over landegrensene kan erstatte kredittoverføringer over landegrensene.

14. Andre instrumenter for fjernbetaling over landegrensene vil, for det første, representere den største graden av utskiftbarhet. Produktmarkedet kan omfatte andre betalingsinstrumenter enn kredittoverføringer over landegrensene, men betalingsinstrumenter som kan benyttes til fjernbetaling over landegrensene har andre egenskaper og bruksområder enn betalingsinstrumenter som kan benyttes bare til betalinger på stedet ("face-to-face payments") eller til betalinger innenlands.

15. For det andre kan det innenfor kategorien fjernbetalinger over landegrensene (eller kredittoverføringer over landegrensene) også finnes separate, smalere markeder. Det er ikke gitt at systemer benyttet til betaling av mindre beløp (detaljhandel) og systemer for betalinger av større beløp (engroshandel) kan erstattes med hverandre. Det samme gjelder for betalinger til detaljister og andre leverandører av varer og tjenester i motsetning til betalinger til enkeltpersoner, eller betalinger som haster i motsetning til betalinger som ikke haster.

⁽⁴⁾ Sak 172/80: Züchner mot Bayerische Vereinsbank [1981] saml. 2021, nr. 18.

16. For det tredje kan et bestemt betalingsinstrument (eller til og med en bestemt del av et instrument) i seg selv utgjøre et relevant marked. For eksempel fastslo Europakommisjonen i sitt vedtak om Helsinki-avtalen at det direkte relevante marked var utenlandske Eurocheques utstedt innen handelsnæringen i Frankrike⁽⁵⁾. I enkeltsaker kan det være hensiktsmessig å anse kredittoverføringer over landegrensene (eller visse deler av instrumenter som f.eks. kredittoverføringer over landegrensene innen detaljhandelen) som det relevante marked.

17. I tillegg til et relevant marked der bankene konkurrerer om kunder, vil det også være et relevant marked der ulike systemer for kredittoverføringer over landegrensene, automatiske oppgjørssentraler og banker konkurrerer om å tilby andre banker ulike kanaler for håndtering av kredittoverføringer over landegrensene. Ulike banker i en bestemt EFTA-stat eller medlemsstat i EU kan f.eks. konkurrere om å være korrespondentbank for banker i andre EFTA-stater eller medlemsstater i EU. Korrespondentbanken formidler inngående kredittoverføringer over landegrensene rettet til mottakerens bank. Konkurransen mellom banker i dette markedet kan også beskrives som konkurranse mellom systemer.

18. Det geografiske marked synes fortsatt å være hovedsakelig nasjonalt, ettersom konkurransevilkårene for betaling over landegrensene er forskjellige i de ulike EFTA-stater og medlemsstater i EU.

2) Konkurranse i de relevante markedene

19. Bankenes konkurranse om kundene vil være virksom bare dersom det praktiseres åpenhet om priser og vilkår overfor kunden. Konkurransen er dessuten sterkere når bytte av bank medfører lave kostnader for kunden, f.eks. når en bank tilbyr å foreta overføringer for personer som ikke har konto i den aktuelle banken.

20. Det synes for tiden å være en viss konkurranse mellom ulike systemer for kredittoverføringer over landegrensene for en gitt kredittoverføring fra ordregiverens bank til landet der mottakerens bank befinner seg. Samtidig er det mulig at det i enkelte EFTA-stater eller medlemsstater i EU foreligger bare begrenset eller ingen konkurranse på dette området for innenlandske oppgjørssystemer som benyttes til fordeling av inngående kredittoverføringer over landegrensene i disse landene.

21. En konkurransebegrensning innenfor et bestemt system vil få mindre alvorlige følger dersom dette oppveies av bredere konkurranse fra andre systemer (konkurranse mellom systemer) eller andre instrumenter eller begge deler. Dersom det ikke eller bare i begrenset grad foreligger slik konkurranse, vil det derimot være svært viktig å sikre at den potensielle konkurranse innenfor systemet ikke begrenses. Dersom tilsvarende begrensninger (innenfor systemet) forekommer også i konkurrerende systemer, vil en slik bredere konkurranse ikke i samme grad kunne veie opp for svekket konkurranse innenfor systemet.

3. Konkurranse om annet en pris

1) Medlemsskap i et system

22. Spørsmålet om medlemsskap i et system for kredittoverføringer over landegrensene berører også andre sider ved EØS-regelverket enn konkurransereglene. Dersom systemene er innført ved lov eller regulert av offentlige myndigheter, kommer prinsippene om etableringsadgang, adgang til å yte tjenester samt fri bevegelighet for kapital og betalinger nedfelt i EØS-avtalen og i rettsakten omhandlet i EØS-avtalens vedlegg IX nr. 16⁽⁶⁾ til anvendelse. Dette dokument tar ikke for seg forhold knyttet til slik offentlig regulering.

23. Private avtaler mellom banker som oppretter nye eller knytter sammen eksisterende systemer for kredittoverføringer over landegrensene må være i samsvar med EØS-avtalens artikkel 53 og 54.

⁽⁵⁾ Kommisjonsvedtak av 25. mars 1992 Eurocheque: Helsinki-avtalen, EFT nr. L 95 av 9.4.1992, nr. 8 og 76; stadfestet på dette punkt av Førsteinstansdomstolen i sak T-39/92 og T-40/92: Groupement des cartes bancaires "CB" og Europay International mot Kommisjonen [1994] saml. II-49, nr. 104.

⁽⁶⁾ Denne rettsakten svarer til annet rådsdirektiv 89/646/EØF av 15. desember 1989 om samordning av lover og forskrifter om adgang til å starte og utøve virksomhet som kredittinstitusjon (se annet direktiv om bankvirksomhet), EFT nr. L 386 av 30.12.1989, s. 1.

24. Når et system for kredittoverføringer over landegrensene utgjør en "absolutt nødvendig fasilitet", må det være åpent for nye medlemskap (til forskjell fra eierskap), forutsatt at kandidatene oppfyller visse medlemskapskriterier (se nr. 25 nedenfor). En absolutt nødvendig fasilitet er en fasilitet eller infrastruktur som konkurrentene må ha tilgang til for å kunne tilby visse tjenester overfor kundene⁽⁷⁾. Et system for kredittoverføringer over landegrensene er en absolutt nødvendig fasilitet når en bank ikke kan konkurrere på det relevante marked uten å delta i systemet. Manglende tilgang til systemet vil dermed utgjøre en vesentlig hindring for nye konkurrenters etablering på markedet. Dette vil være tilfellet dersom det ikke er mulig for en ny konkurrent å få tilgang til et annet system eller å opprette sitt eget system for å kunne konkurrere på det relevante markedet.

25. Når et system for kredittoverføringer over landegrensene utgjør en absolutt nødvendig fasilitet, kan det fastsettes kriterier for medlemskap, forutsatt at disse er objektivt begrunnet. Medlemskapet kan ta form av direkte eller indirekte deltakelse⁽⁸⁾, og medlemskapskriteriene for direkte og indirekte medlemmer kan være forskjellige alt etter hvilket ansvar medlemmene har. Medlemskapskriteriene bør være skriftlige, lett tilgjengelige og sikre lik behandling. De kan f.eks. stille krav til medlemmene med hensyn til finansiell stilling, teknisk eller administrativ kapasitet og kredittverdighet. Det kan også kreves betaling av et adgangsgebyr. Dette gebyret må imidlertid ikke settes så høyt at det utgjør en adgangshindring. Et eventuelt adgangsgebyr må uansett ikke overstige en rimelig andel av de reelle kostnadene knyttet til tidligere investeringer i systemet. Medlemskapskriteriene kan ikke gjøre medlemskap i systemet betinget av at medlemmene aksepterer tjenester som er systemet uvedkommende.

26. Dersom det settes krav til et minsteantall transaksjoner, kan dette utgjøre en adgangshindring for mindre banker. Et system for kredittoverføringer over landegrensene som utgjør en absolutt nødvendig fasilitet, bør så langt mulig gi banker med et begrenset antall transaksjoner mulighet til å være medlemmer. En akseptabel måte å oppnå dette på vil være å åpne for indirekte deltakelse for slike banker. Dersom systemet ikke omfatter indirekte medlemskap, må et eventuelt krav til et minsteantall transaksjoner være objektivt begrunnet.

27. Ved avslag på søknad om medlemskap i eller endelig utestenging fra et system for kredittoverføringer over landegrensene som utgjør en absolutt nødvendig fasilitet, skal det gis skriftlig begrunnelse for avslaget eller utestegningen, og avgjørelsen bør kunne gjøres til gjenstand for uavhengig overprøving.

28. Et system som ikke er en absolutt nødvendig fasilitet, trenger ikke være åpent for nye medlemmer eller ha objektivt begrunnede kriterier for medlemskap. Et system for kredittoverføringer over landegrensene kan, uavhengig av om det utgjør en absolutt nødvendig fasilitet eller ikke, innrømmes unntak etter EØS-avtalens artikkel 53 nr. 3 dersom det hindrer medlemmene i å delta i andre systemer for det formål å sikre et tilstrekkelig antall transaksjoner.

2) Driften av et system

29. Avtaler mellom banker må ikke føre til eksklusivordninger. Kundene må stå fritt til å veksle fra en institusjon til en annen eller til å ha bankforbindelser med flere institusjoner samtidig.

30. Banker som deltar i et system for kredittoverføringer over landegrensene, kan avtale standarder for systemets drift, for de transaksjoner som skal utføres med hensyn til type og kvalitet samt for sikkerhets- og risikostyring.

31. Avtaler om driftsstandarder, som i eksemplene nedenfor, vil som regel ikke komme inn under virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1:

- standardiserte meldingsformater og standarder for rutingsidentifikasjon (avtaler om bruk av en bestemt maskinvare bør imidlertid unngås, med mindre de er nødvendige for systemets drift),
- minstestandarder for den informasjon som kreves for å foreta en overføring gjennom systemet,

⁽⁷⁾ Om begrepet absolutt nødvendig fasilitet, se sak 6 og 7/73: *Institutio Chemioterapico Italiano og Commercial Solvents Corporation mot Kommisjonen* [1974] saml. 223; *kommisjonsvedtak av 4. november 1988 London European - Sabena*, EFT nr. L 317 av 24.11.1988, s. 47; *kommisjonsvedtak av 11. juni 1992 B&I Line mot Sealink* [1992] CMLR 255; *kommisjonsvedtak av 21. desember 1993 Rødby havn*, EFT nr. L 55 av 26.2.1994, s. 52; *IGR Stereo Television*, ellefte konkurranserapport, nr. 94; *Disma 23*, konkurranserapport, nr. 223 og 224.

⁽⁸⁾ Indirekte deltakelse er en form for medlemskap der de aktuelle institusjonene er tillagt en del av de funksjoner og det ansvar som følger av direkte deltakelse, men ikke har avregningsansvar, som er forbeholdt direkte deltakere.

- avregningsordninger, f.eks. nærmere regler for hvordan avregningen skal skje, hvordan det samlede avregningsbeløp skal beregnes og på hvilket tidspunkt avregningen vil bli ansett som endelig.

32. Avtalene om standarder nevnt nedenfor kan komme inn under EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1. Dersom dette er tilfellet, vil de normalt kunne omfattes av unntak etter artikkel 53 nr. 3 dersom de ikke medfører forskjellsbehandling og ikke går ut over det som er nødvendig for å bedre systemets drift.

1) Avtaler om transaksjonsstandarder, herunder:

- regler for transaksjonstid, f.eks. en regel som fastsetter at en kredittoverføring vil bli valuert hos mottakerbanken innen en viss frist dersom en betalingsanvisning mottas innen et visst tidspunkt (men slike ordninger må framfor alt ikke føre til samordnet valuteringspraksis overfor kundene),
- maksimums- og minimumsbeløp som kan behandles i et system.

2) Avtaler om regler for sikkerhets- og risikostyring, herunder:

- kriterier for avregningsstatus og forvaltning av avregningskontoer,
- ordninger knyttet til likviditetsstandarder (f.eks. krav om tilstrekkelig sikkerhetsstillelse til risikodekning),
- forhåndsbestemt fordeling av tap som følge av mislighold fra deltakernes side.

33. Avtalene må være begrenset til forbindelser mellom banker og må ikke føre til samordnet praksis overfor kundene.

4. Priskonkurranse

1) **Etableringskostnader for systemer for kredittoverføring over landegrensene og driftsutgifter for sentrale organer**

34. Kostnader i forbindelse med etablering av et system for kredittoverføring over landegrensene og drift av et sentralt organ (f.eks. en automatisk oppgjørssentral) kan fordeles mellom deltakerbankene f.eks. gjennom en oppgjørstariff (som kan variere med volum eller andre forhåndsbestemte vilkår) overfor deltakerbankene. Dersom deltakerbankene i egenskap av mottakerbanker pådrar seg nødvendige etableringskostnader, kan det være berettiget å dekke disse kostnadene gjennom et kollektivt fastsatt interbankgebyr (se nedenfor).

2) **Prisfastsettelse i et system for kredittoverføring over landegrensene**

35. En transaksjon innenfor et betalingssystem vil som regel omfatte minst fire parter: ordregiveren (kunden som foretar betalingen), ordregiverens bank, mottakeren (kunden som mottar betalingen) og mottakerens bank. Disse fire gjensidige forbindelser danner rammen for prisfastsettelse innenfor betalingssystemet: ordregiver - ordregiverens bank, mottaker - mottakerens bank, ordregiverens bank - mottakerens bank, og ordregiver - mottaker. Det er en vekselvirkning mellom de fire nivåene med hensyn til prisfastsettelse.

36. Ved en gitt kredittoverføring over landegrensene har ordregiverens bank og mottakerens bank ikke nødvendigvis direkte avtalefestede forbindelser. I dette tilfellet vil overføringen bli utført av en kjede av banker. Hvert bankpar i kjeden vil være knyttet sammen ved en bilateral avtale og/eller, innenfor et system, ved en multilateral avtale. Prisfastsettelsen bankene imellom kan være en del av forbindelsene mellom hvert bankpar.

a) *Prisfastsettelse mellom banker og kunder*

37. Det finnes ulike metoder og kombinasjoner av metoder for slik prisfastsettelse. Disse omfatter fastlagte priser, f.eks. transaksjonsgebyrer og årsgebyrer, samt mindre oversiktlige priser som valuteringspraksis, lavere rente på innestående beløp (og/eller høyere rente på lån og overtrekk) enn det som ellers er tilfellet, og mindre fordelaktige valutakurser.

38. På dette området, som på andre områder der det er konkurranse mellom banker, må deltakerbankene ikke inngå avtaler om prisfastsettelsesmetoder eller -nivå overfor kundene. I noen tilfeller kan imidlertid lovgivningen sette grenser for bankenes prisfastsettelse overfor kundene, med forbehold for EFTA-domstolens rettspraksis med hensyn til anvendelsen av EØS-avtalens artikkel 3 nr. 2 sammenholdt med artikkel 53 og rettspraksis ved De europeiske fællesskaps domstol med hensyn til anvendelsen av EF-traktatens artikkel 5 nr. 2 sammenholdt med artikkel 85.

b) *Multilaterale interbankgebyrer*

39. EFTAs overvåkningsorgan er av den oppfatning at en bilateral avtale om interbankgebyrer normalt vil falle utenfor EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1. En multilateral avtale om interbankgebyrer er derimot en konkurransebegrensning som omfattes av artikkel 53 nr. 1, fordi den i vesentlig grad begrenser bankenes frihet til selv å fastsette sin egen prispolitikk. En slik begrensning vil sannsynligvis også påvirke bankenes opptreden overfor kundene. Det vil også være en konkurransebegrensning etter EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1 når det foreligger en avtale eller samordnet opptreden mellom banker som innebærer at interbankgebyret dekkes inn gjennom prisene overfor kundene.

40. Tilstrekkelig sterk konkurranse mellom systemer kan begrense interbankgebyrets påvirkning av prisfastsettelsen overfor kundene. I dette tilfellet er det mulig at den konkurransebegrensende virkningen av et multilateralt interbankgebyr innenfor et system ikke vil være merkbar (og derfor ikke kommer inn under virkeområdet for EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1), forutsatt at de konkurrerende systemene ikke også har lignende multilaterale interbankgebyrer.

41. Dersom det foreligger begrenset konkurranse eller det ikke er konkurranse mellom systemene, vil et multilateralt interbankgebyr normalt anses å begrense konkurransen merkbart og dermed komme inn under forbudet i EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1.

42. For avtaler om multilaterale interbankgebyrer som omfattes av EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1, kan det gis unntak etter artikkel 53 nr. 3 bare dersom det kan godtgjøres at avtalene faktisk er nødvendige for at visse samarbeidsformer som i seg selv er positive, skal kunne gi det ønskede resultat. EFTAs overvåkningsorgan kan ikke pålegge bankene noen bestemt ordning. I tilfeller der bankene inngår avtaler om multilaterale interbankgebyrer, vil imidlertid EFTAs overvåkningsorgan (i samsvar med kriteriene for unntak fastsatt i artikkel 53 nr. 3) undersøke de økonomiske fordeler som søkes oppnådd gjennom avtalene, og vurdere om en rimelig andel av disse kommer forbrukerne (både kunder og andre) til gode samt om den aktuelle avtalen faktisk er nødvendig for å oppnå slike fordeler.

c) *Håndtering av kredittoverføringer over landegrensene*

43. I det følgende gis et eksempel på en kredittoverføring over landegrensene som håndteres av en kjede av banker. Ordregiverens bank kan sende overføringen over til en første formidlerbank i den samme EFTA-staten eller medlemsstaten i EU. Formidlerbanken ivaretar forbindelsen over grensene ved å sende overføringen til en andre formidlerbank (en korrespondentbank) i den EFTA-stat eller medlemsstat i EU som er bestemmelsesland. Korrespondentbanken sender deretter overføringen til mottakerens bank. Dette skjer som regel gjennom et innenlandsk oppgjørssystem, idet korrespondentbanken fungerer som innpasseringssted til det innenlandske systemet. En automatisk oppgjørssentral kan erstatte den første formidlerbanken eller korrespondentbanken eller begge to.

44. Prisfastsettelse mellom banker kan inngå i forbindelsene mellom hvert bankpar i kjeden. I eksempelet ovenfor vil både den første formidlerbanken og korrespondentbanken som regel kunne fastsette prisen for håndtering av kredittoverføringer over landegrensene på bilateral basis med henholdsvis ordregiverens bank og den første formidlerbanken. Slike bilaterale prisavtaler kommer ikke inn under EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1. Dersom en gruppe banker blir enige om et multilateralt interbankgebyr som omfatter det ene eller andre leddet i kjeden, ville dette derimot i prinsippet komme inn under artikkel 53 nr. 1. Det kan imidlertid være tilfeller der den konkurransebegrensende virkningen av interbankgebyret ikke er merkbar (og dermed faller utenfor virkeområdet for artikkel 53 nr. 1), forutsatt at det finnes konkurrerende systemer som ikke også omfatter slike multilaterale interbankgebyrer.

45. Det siste bankparet i kjeden er korrespondentbanken og mottakerens bank. De kan benytte en korrespondentbankforbindelse innenlands, men vil som regel begge være medlemmer av et innenlandsk oppgjørssystem (eller en automatisk oppgjørssentral) som fordeler inngående overføringer i den EFTA-stat eller medlemsstat i EU som er bestemmelsesland. I slike tilfeller må det antas at det foreligger begrenset eller ingen konkurranse mellom systemene, ettersom det vil være behov for å benytte et system som sikrer levering til alle mulige mottakerbanker i bestemmelseslandet. (Dersom bankene blir enige om at bare ett bestemt system skal benyttes til å håndtere inngående overføringer, vil det selvsagt ikke foreligge noen form for konkurranse mellom systemene). Et multilateralt interbankgebyr for kredittoverføringer over landegrensene som utføres gjennom et slikt system, vil være konkurransemessig betenkelig og måtte vurderes etter EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1.

d) *Dobbeltgebyrer*

46. Dobbeltgebyrer forekommer når avsenderen av en kredittoverføring over landegrensene ønsker å betale alle omkostningene ved overføringen (såkalt "OUR"-overføring⁽⁹⁾), men en formidlerbank eller mottakerens bank likevel foretar et fradrag i det overførte beløpet eller mottakerens bank belaster mottakeren med et gebyr som er større enn gebyret for overføringer innenlands.

47. EFTAs overvåkningsorgan anser muligheten til å utføre "OUR"-overføringer som en økonomisk fordel for kundene i betydningen av EØS-avtalens artikkel 53 nr. 3. I visse tilfeller kan avtaler om multilaterale interbankgebyrer på kredittoverføringer over landegrensene være nødvendige for å unngå en praksis med dobbeltgebyrer på slike overføringer og dermed gjøre det mulig for bankene å tilby "OUR"-overføringer (se nr. 52 og de følgende avsnitt). Dersom dette er tilfellet, vil gebyret bli unntatt etter artikkel 53 nr. 3.

48. Etter EFTAs overvåkningsorgans mening vil et multilateralt interbankgebyr på kredittoverføringer over landegrensene normalt ikke være nødvendig for at bankene skal kunne tilby kredittoverføringer over landegrensene av typene "Share" eller "BEN". Ved en "Share"-overføring kan ordregiverens bank avkreve kunden et gebyr som dekker dens egne kostnader, formidlerbankene kan trekke fra det overførte beløpet en sum som dekker deres kostnader (eller belaste ordregiverens bank for disse kostnadene), og mottakerens bank kan avkreve sin kunde et gebyr til dekning av egne kostnader. Ved "BEN"-overføringer kan ordregiverens bank og formidlerbankene trekke fra det overførte beløpet en sum som dekker deres egne kostnader, og mottakerens bank kan avkreve kunden et gebyr som dekker dens egne kostnader.

49. Bankene bør stå fritt til selv å bestemme om de vil tilby kredittoverføringer over landegrensene av typen "OUR", "BEN" og "Share", enten de tilbyr alle eller bare noen av dem⁽¹⁰⁾.

e) *Kostnader ved kredittoverføringer over landegrensene*

50. En overføring over landegrensene kan kreve ytelser ut over det som er vanlig ved en overføring innenlands:

- 1) med hensyn til systemet som helhet, kan det vise seg nødvendig å opprette et nytt system eller endre et eksisterende system for å kunne utføre kredittoverføringer over landegrensene,

(9) Overføringene kan beskrives som "OUR", "Share" eller "BEN", avhengig av hvordan kunden ønsker at omkostningene skal fordeles:

- "OUR": alle omkostninger dekkes av ordregiveren,
- "Share": ordregiveren og mottakeren deler omkostningene,
- "BEN": alle omkostninger dekkes av mottakeren.

(10) I direktivet om kredittoverføringer over landegrensene (se nr. 5 i denne kunngjøring) anses "OUR"-overføringer som det normale dersom annet ikke er spesifisert av ordregiveren.

- 2) med hensyn til selve overføringen kan slike tilleggsytelser omfatte følgende:
 - i) plikt til å rapportere en kredittoverføring over landegrensene til valutamyndighetene som en inngående betaling,
 - ii) omregning av det overførte beløp til mottakerens valuta,
 - iii) et lovfestet påbud om å gi mottakeren mer informasjon (f.eks. nærmere opplysninger om betalingsanvisningen) enn det som normalt gis ved betalinger innenlands,
 - iv) kontroll av opplysninger om mottakeren samt vedkommendes kontonummer og bankregistreringsnummer, ettersom disse opplysningene ofte er ufullstendige eller ukorrekte,
 - v) omformatering av betalingsanvisningen dersom den skal behandles i oppgjørssystemet i bestemmelseslandet,
 - vi) eventuelle tilleggsytelser i forbindelse med oppgjør og avregning.

51. Når ordregiverens bank, en korrespondentbank eller en automatisk oppgjørssentral kan utføre disse tilleggsytelsene, kan overføringen behandles i bestemmelseslandets innenlandske oppgjørssystem som om den var en innenlandsk overføring. Dette innebærer at det for mottakerens bank ikke er noen forskjell mellom å motta en overføring med opprinnelse i et annet land og å motta en rent innenlandsk overføring. I slike tilfeller bør problemet med dobbeltgebyrer ikke oppstå, og et multilateralt interbankgebyr som følge av at overføringen er en overføring over landegrensene, synes ikke nødvendig.

f) *Ingen dobbeltgebyrer når kredittoverføringer over landegrensene medfører særlige kostnader*

52. EFTAs overvåkningsorgan erkjenner imidlertid at det fortsatt kan være tilfeller der en mottakerbank nødvendigvis vil bli påført tilleggsutgifter i forbindelse med mottak av overføringer over landegrensene sammenlignet med overføringer innenlands. Dette vil særlig være tilfellet i de EFTA-stater eller medlemsstater i EU som krever at mottakerens bank rapporterer en inngående betaling til valutamyndighetene eller gir mottakerne mer informasjon enn det som normalt gis ved betalinger innenlands. Det samme gjelder når mottakerbankene har måttet opprette nye systemer, med de kostnader dette medfører (og også her vil situasjonen variere mellom ulike EFTA-stater eller medlemsstater i EU). Under slike omstendigheter kan det være berettiget at bankene i bestemmelseslandet, for å unngå dobbeltgebyrer, avtaler et multilateralt interbankgebyr som dekker disse tilleggsutgiftene. Et slikt interbankgebyr kan avtales mellom deltakerne i en automatisk oppgjørssentral eller generelt mellom alle eller de fleste bankene i et bestemt land.

53. Ved en avtale mellom deltakerne i en automatisk oppgjørssentral vil mottakerbankenes nødvendige tilleggsutgifter bli dekket gjennom et interbankgebyr avtalt mellom oppgjørssentralen og de deltakende mottakerbankene. Et slikt multilateralt fastsatt interbankgebyr vil være basert på mottakerbankenes faktiske tilleggsutgifter, og vil kunne inngå i det samlede (bilaterale) gebyret som oppgjørssentralen avkrever avsenderbankene (eller de automatiske oppgjørssentralene dersom disse er avsendere). Mottakerbankene vil få sine nødvendige tilleggsutgifter godtgjort ved at den automatiske oppgjørssentralen tilbakefører interbankgebyret til dem.

54. Ved en avtale mellom alle eller de fleste banker i et bestemt land vil mottakerbankenes nødvendige tilleggsutgifter også bli dekket gjennom et interbankgebyr avtalt mellom samtlige deltakende mottakerbanker. Ved en gitt overføring vil en av disse bankene opptre som korrespondentbank (innpasseringssted) for avsenderbanken. Et eventuelt multilateralt avtalt interbankgebyr vil også her være basert på mottakerbankenes faktiske tilleggsutgifter, og vil kunne inngå i det samlede (bilaterale) gebyret som korrespondentbankene avkrever avsenderbankene (eller de automatiske oppgjørssentralene dersom disse er avsendere). Mottakerbankene vil få sine nødvendige tilleggsutgifter godtgjort ved at korrespondentbanken tilbakefører interbankgebyret til dem.

g) *Vilkår for multilaterale interbankgebyrer*

55. For at et multilateralt interbankgebyr som kommer inn under EØS-avtalens artikkel 53 nr. 1, skal kunne unntas fordi det anses som nødvendig for å unngå dobbeltgebyrer, må følgende vilkår være oppfylt:

- 1) størrelsen på gebyret bør fastsettes (og jevnlig reguleres) ut fra de faktiske gjennomsnittlige tilleggsutgiftene til de deltakende mottakerbankene,
- 2) gebyret bør defineres som et normalgebyr, slik at medlemmene av systemet kan inngå bilaterale avtaler om gebyrer over eller under referansebeløpet.

EF-ORGANER

KOMMISJONEN

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.994)

97/EØS/41/06

1. Kommisjonen mottok 23. september 1997 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretakene E.I. DuPont de Nemours and Co. (DuPont) (USA) og Hitachi Chemical Co. Ltd (Hitachi Chemical) (Japan), som kontrolleres av Hitachi Ltd., ved kjøp av aksjer oppnår felles kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over et nyopprettet selskap som utgjør et fellesforetak, Hitachi Chemical DuPont MicroSystems L.L.C. (USA) (fellesforetaket).
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Hitachi Chemical: produksjon og salg av kjemikalier, elektroniske artikler, husholdningsartikler mv.,
 - DuPont: forskning, utvikling, produksjon, distribusjon og salg av ulike kjemiske produkter, energiprodukter, kunstfiber, plast og andre materialer,
 - fellesforetaket: skal drive med forskning, utvikling, produksjon, markedsføring og salg av flytende polyimid samt enhver annen virksomhet som er nødvendig for dette formål.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 301 av 2.10.1997. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.994, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1003 - Alcoa/Inespal)****97/EØS/41/07**

1. Kommisjonen mottok 22. september 1997 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Aluminium Company of America (Alcoa) overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Industria Española del Aluminio S.A. (Inespal), som tilhører gruppen Sociedad Estatal de Participaciones Industriales (SEPI), ved kjøp av aksjer.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Alcoa: utvinning av bauxitt, raffinering av alumina og produksjon av råaluminium samt halvfabrikata og ferdigvarer av aluminium,
 - Inespal: raffinering av alumina og produksjon av råaluminium samt halvfabrikata og ferdigvarer av aluminium.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 301 av 2.10.1997. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1003 - Alcoa/Inespal, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

**Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning
(Sak nr. IV/M.1007 - Shell/Montell)****97/EØS/41/08**

1. Kommisjonen mottok 23. september 1997 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Shell Montell Holding B.V., som tilhører gruppen Royal Dutch/Shell, ved kjøp av aksjer overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Montell N.V., et fellesforetak som eies av Shell og Montedison.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Shell: leting etter, utvinning og salg av olje og naturgass samt produksjon og salg av petrokjemikalier,
 - Montell: fellesforetak mellom Shell og Montedison på området produksjon og salg av polyolefiner.

(¹) EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.

3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 300 av 1.10.1997. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1007 - Shell/Montell, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

Forhåndsmelding om en foretakssammenslutning (Sak nr. IV/M.1011 - Ingersoll-Rand/Thermo King)

97/EØS/41/09

1. Kommisjonen mottok 23. september 1997 melding i henhold til artikkel 4 i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾ om en planlagt foretakssammenslutning, der foretaket Ingersoll-Rand Company overtar kontroll som definert i rådsforordningens artikkel 3 nr. 1 bokstav b) over hele Thermo King Corporation, ved kjøp av aksjer.
2. De aktuelle foretakene har virksomhet på følgende områder:
 - Ingersoll-Rand Company: maskiner og utstyr,
 - Thermo King Corporation: temperaturreguleringsutstyr til bruk under transport.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at den meldte foretakssammenslutningen kan komme inn under virkeområdet for rådsforordning (EØF) nr. 4064/89. Det er imidlertid ikke gjort endelig vedtak på dette punkt.
4. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader til den planlagte transaksjonen for Kommisjonen.

Merknadene må være Kommisjonen i hende senest ti dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 298 av 30.9.1997. Merknadene kan sendes til Kommisjonen per faks (faksnr. +32 2 296 43 01/296 72 44) eller med post, med referanse IV/M.1011 - Ingersoll-Rand/Thermo King, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate B - Merger Task Force
Avenue de Cortenberg 150
B-1049 Brussel

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.

**Vedtaket om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretaks-
sammenslutning**
(Sak nr. IV/M.925 - Krupp-Hoesch/Thyssen (IV/EKSF.1243))

97/EØS/41/10

Kommisjonen vedtok 11.8.1997 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fællesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CDE"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 397M0925. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fællesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnering, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

**Vedtaket om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretaks-
sammenslutning**
(Sak nr. IV/M.927 - STET/GET/Unión Fenosa)

97/EØS/41/11

Kommisjonen vedtok 20.8.1997 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på spansk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fællesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CES"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 397M0927. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fællesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnering, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.

**Vedtaket om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretaks-
sammenslutning
(Sak nr. IV/M.963 - Compaq/Tandem)**

97/EØS/41/12

Kommisjonen vedtok 11.8.1997 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på engelsk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fællesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CEN"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 397M0963. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fællesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnering, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

**Vedtaket om ikke å gjøre innsigelse mot en meldt foretaks-
sammenslutning
(Sak nr. IV/M.968 - Lufthansa Cityline/Bombardier/EBJS)**

97/EØS/41/13

Kommisjonen vedtok 26.8.1997 ikke å gjøre innsigelse mot ovennevnte meldte foretakssammenslutning og å erklære den forenlig med det felles marked. Vedtaket er gjort på grunnlag av artikkel 6 nr. 1 bokstav b) i rådsforordning (EØF) nr. 4064/89⁽¹⁾. Vedtaket foreligger i uavkortet tekst bare på tysk, og vil bli offentliggjort etter at eventuelle forretningshemmeligheter er fjernet. Vedtaket kan fås:

- som papirversjon ved salgskontorene for De europeiske fællesskaps offisielle publikasjoner,
- i elektronisk form i "CDE"-versjonen av databasen CELEX, under dokumentnummer 397M0968. CELEX er et edb-basert dokumentasjonssystem for Det europeiske fællesskaps regelverk. Dersom De ønsker nærmere opplysninger om abonnering, bes De henvende Dem til:

EUR-OP,
Information, Marketing and Public Relations (OP/4B)
2, rue Mercier
L-2925 Luxembourg
tel: +352 2929 42455, faks: +352 2929 42763

⁽¹⁾ EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.

Kunngjøring i henhold til artikkel 19 nr. 3 i rådsforordning nr. 17 - 97/EØS/41/14
Sak nr. IV/34.010 - Nederlandse Vereniging van Banken
(GSA-avtalen 1991)

Nederlandse Vereniging van Banken (Den nederlandske bankforening) ga 10. juli 1991 melding på vegne av sine medlemmer om en avtale om innføring av en felles rutine med hensyn til ferdigtrykte kredittoverføringsanvisninger. I meldingen ble det anmodet om negativattest eller alternativt om unntak etter EF-traktatens artikkel 85 nr. 3.

Det er foretatt visse endringer i den opprinnelige avtalen etter samråd med Kommisjonen, som har til hensikt å stille seg positiv til den meldte avtalen. Før dette gjøres, innbys interesserte parter til å framlegge eventuelle merknader, innen en måned etter at denne kunngjøring ble offentliggjort i EFT nr. C 273 av 9.9.1997, med referanse IV/34.010 - Nederlandse banken, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Rue de la Loi 200
B-1049 Brussel

Sak nr. IV/36.523/D1 - Electronic Screen Brokered Exchange - 97/EØS/41/15
Anmodning om negativattest og melding med sikte på unntak

1. Kommisjonen mottok 30. mai 1997 en anmodning om negativattest og alternativt en melding om avtaler i henhold til artikkel 2 og 4 i rådsforordning nr. 17/62 fra et selskap i Cantor Fitzgerald Group med hensyn til opprettelse og drift av en børs med navnet Electronic Screen Brokered Exchange (ESB Exchange), etablert i London. Et annet selskap i Cantor Fitzgerald Group blir også medlem av ESB Exchange.
2. Anmodningen/meldingen omfatter de vedtekter, meglingsavtaler og medlemsskapsavtaler som får anvendelse på omsetningen mellom børsmedlemmene.
3. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at de meldte avtalene kan komme inn under virkeområdet for forordning nr. 17/62.
4. Kommisjonen innbys interesserte parter til å framlegge sine merknader til de aktuelle avtalene.
5. Merknadene må være Kommisjonen i hende senest 30 dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 270 av 6.9.1997. Merknadene kan sendes per faks (faksnr. +32 2 296 98 07) eller med post, med referanse IV/36.523/D1, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Office 3/3
Avenue de Cortenberg 158
B-1049 Brussel

(1) EFT nr. L 395 av 30.12.1989. Rettelse i EFT nr. L 257 av 21.9.1990, s. 13.

**Sak nr. IV/36.579/D1 - EASDAQ - Anmodning om negativattest og 97/EØS/41/16
melding med sikte på unntak**

1. Kommisjonen mottok 8. juli 1997 en anmodning om negativattest og alternativt en melding om avtaler i henhold til artikkel 2 og 4 i rådsforordning nr. 17/62 fra European Association of Securities Dealers Automated Quotation (EASDAQ) med hensyn til opprettelse og drift av en felleseuropeisk fondsbørs. Børsen er særlig rettet inn mot selskaper i sterk vekst som satser internasjonalt og ønsker å skaffe kapital til utvidelse, og mot investorer som ønsker tilgang til aksjer fra et bredt utvalg selskaper i hele Den europeiske union.
2. Etter en foreløpig undersøkelse finner Kommisjonen at de meldte avtalene kan komme inn under virkeområdet for forordning nr. 17/62.
3. Kommisjonen innbyr interesserte parter til å framlegge sine merknader til de aktuelle avtalene.
4. Merknadene må være Kommisjonen i hende senest 30 dager etter at dette ble offentliggjort, i EFT nr. C 270 av 6.9.1997. Merknadene kan sendes per faks (faksnr. +32 2 296 98 07) eller med post, med referanse IV/36.579/D1, til følgende adresse:

Commission of the European Communities
Directorate-General for Competition (DG IV)
Directorate D
Office 3/3
Avenue de Cortenberg 158
B-1049 Brussel

**Godkjenning av statsstøtte i henhold til EF-traktatens 97/EØS/41/17
artikkel 92 og 93
Saker der Kommisjonen ikke gjør innsigelse**

Kommisjonen har besluttet å godkjenne tiltakene foreslått av Spania om å tilføre midler til og avskrive gjeld i Almagrera SA og deretter å selge selskapet til en privat investor utvalgt ved offentlig anbud, statsstøttenr. N 131/97 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent spansk støtte til bilprodusenten Opel-España til et prosjekt som tar sikte på en betydelig utslippsreduksjon ut over de gjeldende krav, gjennom utskiftning av det eksisterende system der det benyttes lakk basert på organiske løsemidler, med en annen metode basert på vannbasert lakk, statsstøttenr. N 669/96 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent fransk støtte til de oversjøiske departementer, del 1: investeringsstøtte, statsstøttenr. N 847/96 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent fransk støtte til de oversjøiske departementer, del 2: opprettelse av arbeidsplasser, statsstøttenr. N 847/96 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent fransk støtte til de oversjøiske departementer, del 3: samferdsel, statsstøttenr. N 847/96 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent tysk støtte til utnyttelse av moderne teknologi på området mikroelektronikk, statsstøttenr. N 869/96 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en tysk støtteordning for omstrukturering og privatisering i delstaten Sachsen, statsstøttenr. N 872/96 (NN 32/97) (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent nederlandsk støtte til omskolering av arbeidsledige og ansatte som trues av arbeidsledighet, statsstøttenr. N 906/96 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en tysk støtteordning for omstrukturering i delstaten Thüringen, statsstøttenr. NN 67/96 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en tysk støtteordning for privatisering av foretaket Funkwerk Dabendorf GmbH i Brandenburg, statsstøttenr. N 330/97 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en tysk støtteordning for omstrukturering av foretakene Bell Flavors og Fragrances Duft und Aroma GmbH i Sachsen, statsstøttenr. NN 61/97 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent tysk krisestøtte til foretaket Rackwitz Aluminium GmbH i.GV i delstaten Sachsen, statsstøttenr. NN 69/97 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent tysk støtte til forsøksfiske i Østersjøen, statsstøttenr. N 130/97 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent spansk støtte til omlegging av fiskeindustrien i Baskerland, statsstøttenr. N 116/97 (se EFT nr. C 245 av 12.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en fransk støtteordning i form av et avgiftsfritak for biodrivstoff, statsstøttenr. N 941/96 (se EFT nr. C 255 av 20.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en støtteordning for miljøvern i den spanske regionen Galicia, statsstøttenr. NN 97/96 (ex N 393/96) (se EFT nr. C 250 av 15.8.1997 for nærmere opplysninger).

Kommisjonen har godkjent en finsk støtteordning som har til formål å bedre tilgangen på risikokapital for små og mellomstore bedrifter, statsstøttenr. N 124/97 (se EFT nr. C 250 av 15.8.1997 for nærmere opplysninger).

Liste over kunngjorte kommisjonsvedtak og kommisjonsdirektiver 97/EØS/41/18

Kommisjonen har kunngjort følgende vedtak og direktiver:

Kommisjonsvedtak av 22. januar 1997 om erklæring om at en foretakssammenslutning er forenlig med det felles marked og EØS-avtalens virkemåte (Sak nr. IV/M.794 - Coca-Cola/Amalgamated Beverages GB) (se EFT nr. L 218 av 9.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 12. februar 1997 om forenligheten med det felles marked av Tysklands planlagte utvidelse av investeringstilskudds- og særavskrivningsordninger til Vest-Berlin, i den utstrekning disse ordningene ikke gjelder sektoren bearbeiding og markedsføring av landbruksvarer (se EFT nr. L 228 av 19.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 30. april 1997 om godkjenning av Det forente kongerikes tildeling av støtte til kullindustrien (se EFT nr. L 237 av 28.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 14. mai 1997 om innrømmelse av forlengede gjennomføringsfrister til Luxembourg for gjennomføring av direktiv 90/388/EØF om konkurranse på markedene for teletjenester (se EFT nr. L 234 av 26.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om tilknytningskrav for terminalutstyr med grensesnitt for tilknytning til 2 048 kbit/s digitale ustrukturerte leide ONP-samband (endring 1) (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om tilknytningskrav for terminalutstyr med grensesnitt for tilknytning til 2 048 kbit/s digitale ustrukturerte leide ONP-samband (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om tilknytningskrav for terminalutstyr med grensesnitt for tilknytning til 64 kbit/s digitale ustrukturerte leide ONP-samband (endring 1) (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om generelle tilknytningskrav for digital trådløs telekommunikasjon (DECT) (2. utgave) (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om krav til telefoniapplikasjoner i digital trådløs telekommunikasjon (DECT) (2. utgave) (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om tilknytningskrav for terminalutstyr for GAP-applikasjoner i digital trådløs telekommunikasjon (DECT) (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om generelle tilknytningskrav for det felleseuropeiske digitale offentlige landmobile kommunikasjonssystem (2. utgave) (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om krav til telefoniapplikasjoner i det felleseuropeiske digitale offentlige landmobile kommunikasjonssystem (2. utgave) (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om generelle tilknytningskrav for mobile stasjoner beregnet på bruk i digitale celleoppbygde telekommunikasjonsnett, fase II, bånd DCS 1800 (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om krav til telefoniapplikasjoner for mobile stasjoner beregnet på bruk i digitale celleoppbygde telekommunikasjonsnett, fase II, bånd DCS 1800 (se EFT nr. L 215 av 7.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om terminalutstyr som skal tilknyttes offentlige kretssvitjete datanett og leide ONP-samband ved bruk av grensesnitt i samsvar med CCITT-rekommandasjon X.21 (se EFT nr. L 223 av 13.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 9. juli 1997 om en felles teknisk forskrift om generelle tilknytningskrav for dataterminalutstyr (DTE) for tilknytning til pakkesvitjete offentlige datanett (PSPDN) med grensesnitt i samsvar med CCITT-rekommandasjon X.25 (se EFT nr. L 223 av 13.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 11. juli 1997 om fastsettelse av spesifikasjonene for prosjekter av felles interesse i sektoren transeuropeiske energinett omhandlet i europaparlaments- og rådsvedtak 1254/96/EF, endret ved europaparlaments- og rådsvedtak 1047/97/EF (se EFT nr. L 225 av 15.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 14. juli 1997 om markedsføring av T102-prøven (*Streptococcus thermophilus* T102) i samsvar med rådsdirektiv 90/220/EØF (se EFT nr. L 225 av 15.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggevarer i henhold til artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF med hensyn til utvendige sammensatte varmeisolasjonssystemer/sett (ETICS) (se EFT nr. L 229 av 20.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggevarer i henhold til artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF med hensyn til armerings- og forspenningsstål for betong (se EFT nr. L 240 av 2.9.1997)

Kommisjonsvedtak av 14. juli 1997 om framgangsmåten for samsvarsattestering av byggevarer i henhold til artikkel 20 nr. 2 i rådsdirektiv 89/106/EØF med hensyn til sement, bygningskalk og andre hydrauliske bindemidler (se EFT nr. L 229 av 20.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 16. juli 1997 om utarbeidelse av foreløpige lister over virksomheter i tredjestater som medlemsstatene kan tillate import fra av kjøttprodukter (se EFT nr. L 234 av 26.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 22. juli 1997 om et standardformat for europeisk teknisk godkjenning av byggevarer (se EFT nr. L 236 av 27.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 22. juli 1997 om andre endring av vedtak 94/957/EF om fastsettelse av overgangstiltak for Finland med hensyn til veterinærkontroll av levende dyr som føres inn i Finland fra tredjestater (se EFT nr. L 234 av 26.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 22. juli 1997 om endring av vedtak 87/257/EØF om listen over virksomheter i De forente stater som er godkjent for import av ferskt kjøtt til Fællesskapet (se EFT nr. L 236 av 27.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 22. juli 1997 om endring av vedtak 97/4/EF om foreløpige lister over virksomheter i tredjestater som medlemsstatene tillater import fra av ferskt fjørfekjøtt (se EFT nr. L 236 av 27.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 23. juli 1997 om endring av kommisjonsvedtak 94/652/EF om en oversikt over og fordelingen av de oppgaver som skal utføres innenfor rammen av samarbeidet mellom medlemsstater om vitenskapelig undersøkelse av spørsmål på området næringsmidler (se EFT nr. L 236 av 27.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 23. juli 1997 om henstilling til Kongeriket Nederland om å tilbakekalle visse bestemmelser om merking i sitt utkast til forskrifter om smørefett (se EFT nr. L 237 av 28.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 23. juli 1997 om nedsettelse av vitenskapskomiteer på områdene forbrukerhelse og næringsmiddelsikkerhet (se EFT nr. L 237 av 28.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 25. juli 1997 om visse beskyttelsestiltak med hensyn til infeksiøs lakseanemi i Norge (se EFT nr. L 238 av 29.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 25. juli 1997 om endring av vedtak 95/30/EF om fastsettelse av særlige vilkår for import av fiskerivarer og akvakulturprodukter med opprinnelse i Marokko (se EFT nr. L 237 av 28.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 25. juli 1997 om endring av vedtak 97/334/EF om visse beskyttelsestiltak med hensyn til visse fiskerivarer med opprinnelse i India (se EFT nr. L 239 av 30.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 25. juli 1997 om endring av vedtak 97/368/EF om visse beskyttelsestiltak med hensyn til visse fiskerivarer med opprinnelse i Kina (se EFT nr. L 238 av 29.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 25. juli 1997 om endring av kommisjonsvedtak 97/252/EF om utarbeidelse av foreløpige lister over virksomheter i tredjestater som medlemsstatene tillater import fra av melk og melkebaserte produkter til konsum (se EFT nr. L 240 av 2.9.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om endring av vedtak 97/296/EF om utarbeidelse av en liste over tredjestater som det er tillatt å importere fiskerivarer til konsum fra (se EFT nr. L 232 av 23.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om endring av vedtak 97/20/EF om utarbeidelse av en liste over tredjestater som oppfyller likeverdighetsvilkårene for produksjon og markedsføring av toskallede bløtdyr, pigghuder, sekkedyr og sjølevende snegler (se EFT nr. L 232 av 23.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om endring av vedtak 95/328/EF om innføring av hygiesertifikater for fiskerivarer fra tredjestater som ennå ikke er omfattet av et særlig vedtak (se EFT nr. L 238 av 29.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om endring av vedtak 96/333/EF om innføring av helsesertifikater for levende toskallede bløtdyr, pigghuder, sekkedyr og sjølevende snegler fra tredjestater som ennå ikke er omfattet av et særlig vedtak (se EFT nr. L 238 av 29.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om endring av vedtak 94/325/EF om fastsettelse av særlige vilkår for import av fiskerivarer og akvakulturprodukter med opprinnelse i Thailand (se EFT nr. L 232 av 23.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om fastsettelse av særlige vilkår for import av toskallede bløtdyr, pigghuder, sekkedyr og sjølevende snegler med opprinnelse i Thailand (se EFT nr. L 232 av 23.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om endring av vedtak 91/516/EØF om fastsettelse av en liste over stoffer som det er forbudt å bruke i förblandinger (se EFT nr. L 237 av 28.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 28. juli 1997 om endring av kommisjonsvedtak 96/743/EF av 9. desember 1996 (se EFT nr. L 237 av 28.8.1997)

Kommisjonsdirektiv 97/48/EF of 29. juli 1997 om andre endring av rådsdirektiv 82/711/EØF om fastsettelse av nødvendige grunnregler for undersøkelse av migrasjon av bestanddeler fra plastmaterialer og plastgjenstander beregnet på å komme i kontakt med næringsmidler (se EFT nr. L 222 av 12.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 29. juli 1997 om prinsipiell godkjenning av at saksmappene framlagt for grundig gjennomgåelse med sikte på eventuell oppføring av mefenoksam (CGA 329 351), etoksysulfuron, famoksadon og ampelomyces quisqualis i vedlegg I til rådsdirektiv 91/414/EØF om markedsføring av plantevernprodukter, er fullstendige (se EFT nr. L 239 av 30.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 29. juli 1997 om fastsettelse av krav til dyrehelse og utstedelse av veterinærattest ved import av ferskt fjørfekjøtt fra Israel (se EFT nr. L 239 av 30.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 30. juli 1997 om godkjenning av det tekniske handlingsprogram for å bedre landbruksstatistikken for 1996/97 (se EFT nr. L 240 av 2.9.1997)

Kommisjonsvedtak av 11. august 1997 om markedsføring og bruk av svinekjøtt i samsvar med artikkel 9 i rådsdirektiv 80/217/EØF med hensyn til Belgia (se EFT nr. L 228 av 19.8.1997)

Kommisjonsvedtak av 13. august 1997 om endring av vedtak 97/515/EF, 97/513/EF, 97/516/EF og 97/517/EF om beskyttelsestiltak med hensyn til visse produkter av animalsk opprinnelse med opprinnelse i India, Bangladesh og Madagaskar (se EFT nr. L 228 av 19.8.1997)

Liste over EØS-relevante dokumenter oversendt fra Kommisjonen 97/EØS/41/19 til Rådet i perioden 21.7. - 1.8.1997

Dokumentene kan bestilles fra salgskontorene for De europeiske fællesskaps offisielle publikasjoner

Kode	Katalognr.	Tittel	Vedtatt av Kommi- sjonen	Oversendt Rådet	Antall sider
COM(97) 384	CB-CO-97-387-EN-C ⁽¹⁾	Endelig rapport om Force-programmet - handlingsprogram for utvikling av fortløpende yrkesopplæring i Det europeiske fællesskap	22.7.1997	22.7.1997	33
COM(97) 385	CB-CO-97-388-EN-C	Endelig rapport om gjennomføringen av Petra-programmet - handlingsprogram for yrkesopplæring av unge og forberedelse av de unge til det voksne og yrkesaktive liv	22.7.1997	22.7.1997	36
COM(97) 386	CB-CO-97-389-EN-C	Endelig rapport fra Kommisjonen om Eurotecnet-programmet (rådsvedtak 89/657/EØF av 18. desember 1989) for perioden januar 1990 - desember 1994	22.7.1997	22.7.1997	24
COM(97) 396	CB-CO-97-396-EN-C	Forslag til en rådsforordning (EF) om anvendelse av EF-traktatens artikkel 92 og 93 på visse typer statsstøtte med gjennomgående anvendelse	15.7.1997	22.7.1997	16
COM(97) 340	CB-CO-97-330-EN-C	Endret forslag til et rådsdirektiv om registrering av personer om bord på passasjerskip	23.7.1997	23.7.1997	10
COM(97) 344	CB-CO-97-334-EN-C	Endret forslag til et rådsdirektiv om endring av direktiv 93/75/EØF om minimumskrav til fartøyer som har kurs for eller forlater Fællesskapets sjøhavner, og som transporterer farlig eller forurensende last	23.7.1997	23.7.1997	6
COM(97) 347	CB-CO-97-338-EN-C	Endret forslag til et europaparlaments- og rådsvedtak om innføring av Fællesskapets handlingsprogram "Frivillig tjeneste for unge i Europa"	23.7.1997	23.7.1997	40
COM(97) 382	CB-CO-97-371-EN-C	Forslag til et rådsdirektiv om sikkerhetskrav til og attestering av yrkeskompetanse for flyverter innen sivil luftfart	22.7.1997	23.7.1997	23
COM(97) 399	CB-CO-97-399-EN-C	Foreløpig rapport om gjennomføring av Leonardo da Vinci-programmet	23.7.1997	23.7.1997	23
COM(97) 393	CB-CO-97-394-EN-C	Forslag til et europaparlaments- og rådsvedtak om endring av vedtak 92/481/EØF av 22. september 1992 om vedtakelse av et handlingsprogram for utveksling mellom medlemsstatenes forvaltninger av nasjonale tjenestemenn som arbeider med gjennomføringen av Fællesskapets regelverk om det indre marked (Karolus-programmet)	24.7.1997	24.7.1997	20
COM(97) 398	CB-CO-97-398-EN-C	Rapport til Forsikringskomiteen om behovet for ytterligere harmonisering av solvensmarginen	24.7.1997	24.7.1997	19
COM(97) 416	CB-CO-97-421-EN-C	Forslag til et rådsdirektiv om endring av rådsdirektiv 95/21/EF om håndheving av internasjonale standarder for sikkerhet, hindring av forurensning og leve- og arbeidsvilkår om bord på skip som anløper havner i Fællesskapet, og som seiler i farvann under medlemsstatens jurisdiksjon (havnstatskontroll)	25.7.1997	28.7.1997	10

⁽¹⁾ "EN" viser til det engelske COM-dokument.

Informasjonsrutine - tekniske forskrifter**97/EØS/41/20**

- Direktiv 83/189/EØF av 28. mars 1983 om en informasjonsrutine for standarder og tekniske forskrifter (EFT nr. L 109 av 26.4.1983, s. 8).
- Direktiv 88/182/EØF av 22. mars 1988 om endring av direktiv 83/189/EØF (EFT nr. L 81 av 26.3.1988, s. 75).
- Europaparlaments- og rådsdirektiv 94/10/EF av 23. mars 1994 om annen materielle endring av direktiv 83/189/EØF (EFT nr. L 100 av 19.4.1994, s. 30).

Meldinger om utkast til tekniske forskrifter mottatt av Kommisjonen

Referanse ⁽¹⁾	Tittel	Stillstandsperioden på tre måneder utløper ⁽²⁾
97-0420-NL	Vedtak om kasinospill av 1996	31.10.1997
97-0422-A	Forskrift fra forbundsministeren for kvinnesaker og forbrukervern om betegnelser på genetisk framstilte tilsetningsstoffer	30.10.1997
97-0423-D	Supplerende tekniske kontraktsvilkår, vannbygging (ZTV-W) for hydrauliske stålkonstruksjoner (ytelsesområde 216/1)	3.10.1997
96-0426-NL	Vedtak av ...1997 om bevilning til å avholde bank- og girobanklotterier	5.11.1997
97-0427-NL	Vedtak av ... 1997 om bevilning til å avholde strakslotterier (vedtak om strakslotterier 1996)	3.11.1997
97-0429-NL	Fastsettelse av diametermål for ålkasser	3.11.1997
97-0430-NL	Unntaksordning for fising med trålnett	3.11.1997
97-0431-NL	Baconstrimler og ferdigemballert bacon 1978	3.11.1997
97-0432-NL	Kunngjøring om helseforskrifter for fiskefartøyer	3.11.1997
97-0433-NL	Kunngjøring om helseforskrifter for fiskeauksjoner	3.11.1997
97-0434-NL	Kunngjøring om helseforskrifter for fiskebe- arbeidingsanlegg	3.11.1997
97-0435-NL	Kunngjøring om angivelse av størrelse på ferdigemballerte ferske muslinger	3.11.1997
97-0436-NL	Forskrifter for innlandsfiske 1985	3.11.1997
⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾		

Kommisjonen gjør oppmerksom på at den i samsvar med vilkårene i sin melding av 1. oktober 1986 (EFT nr. C 245 av 1.10.1986, s. 4), er av den mening at dersom en medlemsstat vedtar en teknisk forskrift som kommer inn under bestemmelsene i direktiv 83/189/EØF, uten å sende utkastet til Kommisjonen eller å overholde stillstandsplikten, kan denne forskriften ikke håndheves overfor tredjemann etter vilkårene i den aktuelle medlemsstatens rettsorden. Kommisjonen mener derfor at partene i en tvist har rett til å forvente at nasjonale domstoler avslår å gjennomføre nasjonale tekniske forskrifter det ikke er gitt melding om som fastsatt i fællesskapsretten.

Opplysninger om disse meldingene kan fås fra de nasjonale myndigheter oppført på en liste offentliggjort i De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. C 67 av 17. mars 1989 og i EØS-tillegget til De Europeiske Fællesskaps Tidende nr. 6 av 4. mai 1994.

⁽¹⁾ År - registreringsnummer - opprinnelsesmedlemsstat.

⁽²⁾ Frist for merknader fra Kommisjonen og medlemsstatene.

⁽³⁾ Den vanlige informasjonsrutinen gjelder ikke for "farmakopeer".

⁽⁴⁾ Ingen stillstandsperiode når Kommisjonen har godkjent at det er grunn til å treffe hastevedtak.

⁽⁵⁾ Ingen stillstandsperiode for skatte- og finanstiltak; jf. artikkel 1(9)(3) i direktiv 94/10/EF.

DOMSTOLEN

Informasjon fra De europeiske fællesskaps domstol⁽¹⁾

97/EØS/41/21

Domstolens dom av 9. juli 1997 i sak C-316/95 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Hoge Raad der Nederlanden): Generics BV mot Smith Kline & French Laboratories Ltd (EF-traktatens artikkel 30 og 36 - patent - registrering av legemidler - overtredelse).

Domstolens dom (femte kammer) av 10. juli 1997 i sak C-261/95 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Pretura Circondariale, Frosinone): Rosalba Palmisani mot Istituto Nazionale della Previdenza Sociale (INPS) (sosialpolitikk - vern av arbeidstakere ved arbeidsgiverens insolvens - rådsdirektiv 80/987/EØF - en medlemsstats erstatningsansvar som følge av forsinket gjennomføring av et direktiv - tilstrekkelig erstatning - foreldelsesfrist).

Domstolens dom av 17. juli 1997 i sak C-28/95 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Gerechtshof, Amsterdam): A. Leur-Bloem mot Inspecteur der Belastingdienst/Ondernemingen Amsterdam 2 (artikkel 177 - domstolens domsmyndighet - nasjonal lovgivning som iverksetter fællesskapsbestemmelser - gjennomføring - direktiv 90/434/EØF - foretakssammenslutning ved ombygging av aksjer - skatteunndragelse eller -unngåelse).

Domstolens dom av 17. juli 1997 i sak C-130/95 (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Hessisches Finanzgericht, Kassel): Bernd Giloy mot Hauptzollamt Frankfurt am Main-Ost (artikkel 177 - domstolens domsmyndighet - nasjonal lovgivning som iverksetter fællesskapsbestemmelser - Fællesskapets tollkodeks - anke - midlertidig opphevelse av en tollbeslutning - sikkerhetsstillelse).

Domstolens dom (sjette kammer) av 17. juli 1997 i sak C-190/95: (anmodning om en foreløpig kjennelse fra Gerechtshof te Amsterdam): ARO Lease BV mot Inspecteur van de Belastingdienst Grote Ondernemingen, Amsterdam (sjette direktiv om merverdiavgift - leasingselskap som leverer personbiler - stedet der leverandøren har etablert sin virksomhet - etablert forretningssted).

Sak C-254/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Conseil d'État, Frankrike, ved nevnte domstols beslutning av 28. mars 1997 i saken Société Baxter, Société B. Braun Medical SA, Société Fresenius France og Société Anonyme des Laboratoires Bristol-Myers-Squibb mot den franske stat.

Sak C-239/97: Søksmål anlagt 30. juni 1997 av Irland mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak C-240/97: Søksmål anlagt 30. juni 1997 av Kongeriket Spania mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak C-242/97: Søksmål anlagt 3. juli 1997 av Kongeriket Nederland mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak C-246/97: Søksmål anlagt 7. juli 1997 av Republikken Portugal mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak C-249/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Landesgericht Linz, ved nevnte domstols beslutning av 24. oktober 1996 i saken Gabriele Gruber mot Silhouette International Schmied GmbH & Co KG.

Sak C-255/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Handelsgericht Wien, ved nevnte domstols beslutning av 24. mars 1997 i saken Pfeiffer Großhandel Ges.m.b.H. mot Löwa Warenhandel Ges.m.b.H.

Sak C-256/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Tribunal de Commerce, Brussel, ved nevnte domstols beslutning av 7. juli 1997 i saken Procureur du Roi mot Déménagements-Manutention Transport SA, forkortet D.M. Transport.

⁽¹⁾ EFT nr. C 271 av 6.9.1997.

Sak C-257/97: Søksmål anlagt 16. juli 1997 av E-Quattro, società in nome collettivo, som har sitt forretningskontor i Laveno-Mombello, Varese, Italia, mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak C-258/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Unabhängiger Verwaltungssenat für Kärnten, ved nevnte domstols beslutning av 8. juli 1997 i saken HI Hospital Ingenieure Krankenhaus-technik Planungs-Gesellschaft mbH mot Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft.

Sak C-261/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Cour d'Appel, Douai, kammer for sosiale saker, ved nevnte domstols beslutning av 27. juni 1997 i saken Karl Heinz Baumann mot URSSAF Lille.

Sak C-264/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Tribunale Amministrativo per la Sardegna, ved nevnte domstols beslutning av 15.-17. april 1997 i saken Società Appia Srl mot 1) Comune de Cagliari og 2) Società Cagliari Calcio SpA.

Sak C-267/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Cour Supérieur de Justice, Storhertugdømmet Luxembourg, ved nevnte domstols beslutning av 26. juni 1997 i saken Eric Coursier mot Fortis Bank og Martine Coursier, née Bellami.

Sak C-270/97 og C-271/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Landesarbeitsgericht Niedersachsen, ved nevnte domstols beslutninger av 8. november 1996 i sakene Deutsche Post AG mot 1) Elisabeth Sievers og 2) Brunhilde Schrage.

Sak C-272/97: Søksmål anlagt 28. juli 1997 av Kommisjonen for De europeiske fællesskap mot Forbundsrepublikken Tyskland.

Sak C-274/97: Søksmål anlagt 29. juli 1997 av Kommisjonen for De europeiske fællesskap mot Coal Products Ltd.

Sak C-277/97: Søksmål anlagt 30. juli 1997 av Kommisjonen for De europeiske fællesskap mot Kongeriket Belgia.

Sak C-279/97: Anmodning om en foreløpig kjennelse fra Centrale Raad van Beroep, ved nevnte domstols beslutning av 10. juli 1997 i saken Landelijk Instituut Sociale Verzekeringen mot 1) C.J. Voeten og 2) J. Beckers.

Informasjon fra De europeiske fællesskaps førsteinstansdomstol⁽¹⁾ 97/EØS/41/22

Førsteinstansdomstolens dom av 14. juli 1997 i sak T-81/95: Interhotel mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap (sosialpolitikk - Det europeiske sosialfond - støtte til finansiering av yrkesopplæringstiltak - søksmål om oppheving - kunngjøring av vedtak om godkjenning - vedtak om endelig betalingsfordring - rettssikkerhet - berettigede forventninger - formell begrunnelse).

Førsteinstansdomstolens beslutning av 3. juli 1997 i sak T-201/96: Smanor SA mfl mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap (unnløstelse av å reise sak om overtredelse av traktaten - søksmål med sikte på erklæring om handlingsunnløstelse - erstatningssøksmål - avvisning).

Sak T-172/97: Søksmål anlagt 5. juni 1997 av Società Camar s.r.l. mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak T-182/97: Søksmål anlagt 17. juni 1997 av Smanor SA, Hubert Segaud og Monique Segaud mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak T-183/97: Søksmål anlagt 19. juni 1997 av Carla Micheli, Andrea Periano, Carlo Nike Bianchi og Marinella Abbate mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

Sak T-189/97: Søksmål anlagt 24. juni 1997 av Comité d'Entreprise de la Société Française de Production mfl mot Kommisjonen for De europeiske fællesskap.

(¹) EFT nr. C 271 av 6.9.1997.